

■ Οι τεχνοκράτες προπομποί των πολιτικών

Μεθοδικά προς τον εργασιακό μεσαίωνα

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 378 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 21 ΜΑΐΟΥ 2005

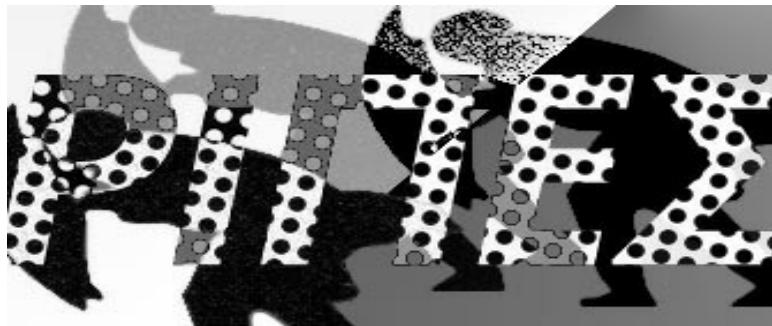
0.80 ΕΥΡΩ

Πανεπιστήμια
παραρτήματα
των επιχειρήσεων

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

21/5: Ημέρα πολιτικής ανάπτυξης 21/5/1904: Ιδρυση FIFA (Παρίσι) 21/5/1864: Ενωση Επτανήσων με την Ελάδα 21/5/1938: Λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού Αθηνών 21/5/1932: Παρατητηση κυβέρνησης Βενιζέλου λόγω οικονομικής κρίσης 21/5/1975: Αρχίζει στη Γερμανία η δίκη της ομάδας Baader-Meinhof 21/5/1969: Ο John Lennon και η Yoko Ono ξεκινούν δεκαήμερο «bed in» στο Hilton του Amsterdam με σύνθημα «make love not war» (την τελευταία μέρα ηχογραφούν το «give peace a chance») 22/5/1963: Δολοφονία Γρηγόρη Λαμπτράκη 22/5/1967: Ο Νικηφόρος Μανδηλαράς βρίσκεται δολοφονημένος στη Θάλασσα της Ρόδου 22/5/1906: Θάνατος Ερρίκου Ιψεν (78 χρ) 22/5/1981: Αντείται το πρώτο βαρέλι πετρελαίου στον Πρίνο (Θάσος) 22/5/1455: Αρχίζει ο πόλεμος των ρόδων 22/5/1875: Θάνατος Λασκαρίνας Μπουμπούλινας 22/5/1859: Γέννηση Αρθουρ Κόνων Ντόπι 22/5/1907: Γέννηση Λόρενς Ολίβιε 22/5/1813: Γέννηση Ρίχαρντ Βέγκνερ 22/5/1926: Κατάργηση κι απαγόρευση της κυκλοφορίας του χειροποίητου τσιγάρου (στριφτό) - κυκλοφορία μόνο κρατικών βιομηχανοποιημένων τσιγάρων 23/5/1945: Αυτοκτονία Χάνιρχ Χίμλερ την επόμενη της σύλληψής του από βρετανούς 23/5/1942: Θάνατος Πλανητώτη Τούντα 23/5/1960: Ισραηλινοί πράκτορες εντοπίζουν κι απαγάγουν τον Αντολέρ Αιχμαν (Αργεντινή) 23/5/1934: Σκοτώνονται σε ενέδρα της αστυνομίας οι θρυλικοί ληστές Μπόνι και Κλάιντ 24/5: Διεθνής ημέρα των γυναικών για τον αφοπλισμό 24/5/1939: Απόπειρα δολοφονίας του Τρότσκι 24/5/1941: Γέννηση Bob Dylan 24/5/1844: Πρώτη τλεγράφημα (Mors) 24/5/1543: Θάνατος Νικολάου Κοπέρνικου 24/5/1883: Εγκαίνια γέφυρας Μπρούκλιν (κατασκευαζόταν 14 χρόνια - στοχήσεις 27 θανάτους) 25/5/1942: Ο Αρης Βελουχήτης βγαίνει στο βουνό με 15 άνδρες (καλύβα του Στεφανή-Σπερχειάδο) 25/5/1834: Κολοκοτρώνης και Πλατούπας καταδικάζονται σε θάνατο 25/5/1821: Καγκελάριος της Αυστρίας ο Μέτερνιχ 25/5/1935: Ο Τζέσε Οουενς σπημειώνει έξι παιγκόσμια ρεκόρ σε μια ώρα 25/5/1889: Αυτοκτονία δημοσιογράφου Κλεάνθη Τριανταφύλλου («Ραμπαγάζ») 25/5/1810: Επανάσταση Αργεντινής κατά των Ισπανών 25/5/1946: Η Ιορδανία ανακηρύχθηκε ιδιαίτερα με άρχοντα τον Αμπντάλα Ιμπντ Άλ Χουσέιν 26/5/1998: Θάνατος Μίνωα Αργυράκη 26/5/1906: Ανακάλυψη σόναρ 26/5/1819: Πρώτος διάπλους Ατλαντικού με ατμόπλοιο 26/5/1928: Πρώτη κινηματογραφική ταινία στην Αθήνα 26/5/1799: Γέννηση Αλεξάντρ Σεργκεγίεβιτς Πούσκιν 27/5/1591: Εφεύρεση μπιλιάρδου 27/5/1947: Ανοίγει τις πύλες της η Μακρόνησος ως στρατόπεδο αναμόρφωσης 27/5/1977: Κυκλοφορεί το «God save the queen» (Sex Pistols) 27/5/1975: Νομιμοποιείται η χρήση μαριχουάνας στην Αλάσκα (εντός της οικίας του χρήστη) 27/5/1840: Θάνατος Νικολό Πλαγκανί.

● Να μάστε πάλι εδώ με τον Ειρηναίο κραταίο ●●● Νααα, είπε ο ένας καλόγερος και άπλωσε τα δυο χέρια σε χαιρετισμό μούντζας ●●● Να εσύ μωρή, απάντησε ο άλλος και ανταπέδωσε τον περήφανο χαιρετισμό ●●● Με Κούγια και Ραγκούση ο Ειρηναίος θα πουλήσει ακριβά το τομάρι του ●●● Και μεις θα «χουμεν» να γελάμε με τα καμώματα των αδώνων κορασίδων ●●● Οι τραβεστί στη Συγγρού μαλλιοτραβιούνται πολύ πιο κόσμια ●●● Άλλα δα μου πείτε οι τραβεστί ανήκουν σ' ένα κοινωνικό περιθώριο ●●● Ενώ καλογέροι και δεσποτάδες έχουν τα ράσα γεμάτα λεφτά ●●● Οπότε στο μαλλιοτράβηγμα δεν χωρούν ευγένειες ●●● Ουρά έκαναν βουλευτές και πολιτευτές της ΝΔ για να παρακολουθήσουν ομιλία της Νατάσας σε ιατρικό συνέδριο ●●● Σεμνότητα και ταπεινότητα δεν είπαμε; ●●● Κάτι ξέρουν αυτοί και σπρώχνονται για να τους δει η πρωδυπουργική σύζυγος ●●● Ξέρετε πόσοι Πασόκοι έκαναν πολιτική καριέρα κάνοντας καθημερινά παρ-

κέ στη ροζ βίλα της Εκάλης; ●●● Εδώ ένας από δάυους (ονόματα δε λέμε, υπολήψεις δεν δίγουμε) έστελνε κάθε μέρα ένα καφάσι ψάρια στο αρχοντικό της Μιμής ●●● Διότι ο πρόεδρος, παίρνοντας τα μπάνια του στην Ελούντα, είχε πει πως του αρέσει το καλό ψάρι ●●● Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, πάντως, μας ενημέρωσε ότι η Νατάσα προσεκλήθη στο ιατρικό συνέδριο ως «ασκούμενη ιατρός» και «νεότερη επιστήμων» ●●● Αλήθεια, σε πόσους ασκούμενους γιατρούς έχει δοθεί τέτοια δυνατότητα στα συνέδρια των καθηγητάδων; ●●● Θα μου πείτε ότι αυ-

τί κοιμήθηκε νηπιαγωγός και ξύπνησε γιατρός, στο συνέδριο δα κώλωναν; ●●● «Τη δεύτερη τετραετία Σημίτη, η διαφθορά ήταν πλέον ορατή διά γυμνού οφθαλμού» ●●● απεφάνθη ο Πάγκαλος στα «Νέα» ●●● Και πάλι κατόπιν εορτής, όπως πάντοτε ●●● Το Μαράκι πάντως δεν κρατήθηκε ●●● Μόλις η Γιαννάκου ανακοίνωσε το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ, έσπευσε να εκφράσει τη συμφωνία του ΠΑΣΟΚ ●●● Μη τυχόν και κατά λάδος κάνας Πασόκος φοιτητής νομίσει ότι η γηγεσία διαφωνεί με την κυβέρνηση ●●● Τί δα κάνουν τα Πασοκά-

◆ Μια ανάσα από τις ασφυκτικές πιέσεις που δέχεται και τη διεθνή απομόνωση στην οποία στρώχνεται προσπαθεί να πάρει ο Τάσσος Παπαδόπουλος στέλνοντας στη Νέα Υόρκη τον διευθυντή του διπλωματικού του γραφείου Τάσο Τζιωνή, για διαβούλευσης με τη Ηνωμένη Εθνη. Ο κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι στόχος της κυβέρνησης Παπαδόπουλου είναι η σωστή προτειμασία ώστε μια νέα προσπάθεια στο Κυπριακό να έχει προοπτική επιτυχίας. Ο υπουργός Εξωτερικών Γ. Ιακώβου δήλωσε ότι ο Τζωνής θα παραμείνει στη Νέα Υόρκη όσο χρειαστεί για να αποσαφηνιστούν τα διαδικαστικά ζητήματα, όμως, αν προκύψει θέμα διατάπωσης των θέσεων της ελληνικής πλευράς, δεν θα δώσει λεπτομεράς αυτές τις θέσεις, ούτε θα αφήσει οποιοδήποτε γραπτό κείμενο. Είναι φανερό ότι ο Παπαδόπουλος κάνει τον ύστατο ελιγμό, προκειμένου να μη δώσει αυτό για το οποίο πιέζεται: γραπτές θέσεις επί των τροποποιήσεων

που θέλει στο σχέδιο Ανάν. Θέλει να ξεκινήσει ο Ανάν μια νέα πρωτοβουλία από μηδενική βάση, για να μπορεί στη συνέχεια να ελιχθεί. Το αν θα του βγει αυτή η τακτική θα φανεί τους επόμενους μήνες. ◆ Οταν γινόταν η συζήτηση πάνω στο ΠΔ Παυλόπουλου για τους συμβασιούχους και η κυβέρνηση κόμπαζε ότι θέτει οριστικά τέρμα στο φαινόμενο της πρόσληψης συμβασιούχων που περιέρχονται σε καθεστώς εργασιακής ομηρίας, γράφαμε ότι εκείνο που θα γίνει είναι να δημιουργηθεί μια νέα γενιά συμβασιούχων. Το τονίζαμε μάλιστα με έμφαση. Στοιχεία που είδαν το φως της δημοσίευσης επί των τροποποιήσεων

αποκαλύπτουν μόνο στους τέσσερις πρώτους μήνες του 2005 έχουν γίνει 19.354 προσλήψεις για τις ανάγκες διάφορων κυβερνητικών φορέων και απ' αυτές η συντριπτική πλειοψηφία (το 86%) αφορούν έκτακτο προσωπικό, δηλαδή συμβασιούχους. Η δημιουργία ομήρων συνεχίζεται. Το μόνο που αλλάζει είναι το κανάλι πρόσληψης. Από πράσινο έγινε γαλάζιο. ◆ Οσοι συντοξιούχοι έκαναν δικαστικές προσφυγές για το παρανομούχο χαράτσι του ΛΑΦΚΑ και δικαιώθηκαν θα πάρουν τα χρήματά τους όμεσα και έντοκα, όπως προβλέπουν οι δικαστικές αποφάσεις. Οσοι δεν έκα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

στροφή των εισφορών σε δύοσυς είχαν κάνει προσφυγή. Και να σκεφτεί κανές ότι πριν ένα χρόνο η κυβέρνηση έλεγε στους συνταξιούχους να μη κάνουν προσφυγές και πληρώνουν τζάμπα λεφτά, γιατί θα πάρουν πίσω τα λεφτά τους. Οι άνθρωποι είναι απατεώνες με πατέντα.

◆ Ο Ρουσόπουλος στο απυρόβλητο, ο Αντώναρος συγκεντρώνει όλα τα πυρά. Εντάξει, τις πετάει τις κοτσάνες του ο αναπληρωτής, ολλά μη πείτε πως ο Ρουσόπουλος είναι άψογος. Μαρέ, κάτι ξέρει ο Τράγκας και τον ξεφωνίζει για διαπλοκή.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ποιος ήταν ο στόχος μου; Να κατορθώσω ξεκινώντας από τη βάση του λαϊκού και αφού εξασφαλίσω την εμπιστοσύνη του λαού να ανυψωθώ εγώ ο ίδιος ταυτόχρονα με τον συνομιλητή μου σε όλο και ψηλότερες κορυφές πνευματικότητας, ώστε κάποτε να φτάσουμε μαζί στην κορυφή μιας Νέας Τέχνης, μέσα στην οποία ο Λαός θα αναγνωρίζει τον εαυτό του, μιας τέχνης εφάμιλλης μ' αυτήν που η Αρχουσα Τάξη φύλαξε για τον εαυτό της όπως οι θεοί του Ολύμπου κρατούσαν για τον εαυτό τους τη φωτιά.

Μίκης Θεοδωράκης

η ετήσια οικονομική βοήθεια προς τις φτωχές χώρες δεν διπλασιάσθει στα 60 δισ. δολάρια. Εθνος Οστόσο η υπόθεση, που βρέθηκε για λίγες μέρες στα πρωτοεξιδικά, κρύβει μια απίστευτη υποκριτική, την οποία συγκαλύπτουν όχι μόνον οι «ολύγοι» αλλά και μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Γιατί όλοι ξέρουν ότι το πρόβλημα για τη δημοκρατία δεν είναι τα 3.000 ευρώ μηνιαίων που θα έπαιρναν για δύο χρόνια και θα δήλωναν αναγκαστικά στην Εφορία, οι πρώην βουλευτές για

"να επανενταχθούν στην κοινωνία" όπως έλεγαν. Το μεγάλο ζήτημα είναι οι υπέρογκες - και αδιαφανείς - προεκλογ

■ Αποδιοπομπαίοι τράγοι για τη μεγάλη πηστεία

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ έξι πρώην μελών του ΔΣ της Δημόσιας Επιχείρησης Κινητών Αξιών (ΔΕΚΑ) στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων κλείνει και τυπικά η υπόθεση της μεγάλης ληστείας του Χρηματιστήριου, που προεκλογικά την είχε κάνει σημαία της η ΝΔ. Ο Αλογοσκούφης δήλωσε ότι «το ζήτημα της ΔΕΚΑ είναι πολιτικό» και ότι «το ΔΣ της ΔΕΚΑ λειτουργούσε με εντολές των πολιτικών προϊσταμένων της», αλλά αυτό έμοιαζε περισσότερο με σήκωμα των ώμων, παρά με κάλεσμα για ενεργοποίηση κάποιας κοινοβουλευτικής διαδικασίας περί ευθύνης υπουργών. Πιο σαφής υπήρξε ο Ρουσόπουλος που δήλωσε ότι «οι πολιτικά υπεύθυνοι, με βάση αυτό που προανέφερα και με τη στάση που τήρησε τότε το ΠΑΣΟΚ, δεν έχουν πλέον κάποιου είδους ευθύνη».

Επισήμως από το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, περιορίζοντας την αναζήτηση ευθυνών για ένα τεράστιο οικονομικό και πολιτικό σκάνδαλο σε έξι διοικητικά στελέχη μιας κρατικής επιχείρησης. Θεωρεί πως έτσι καθαρίζει με την προεκλογική της υπόσχεση για τιμωρία των υπεύθυνων γι' αυτό το σκάνδαλο, την οποία πλέον έχει ξεχάσει ακόμα και ο Εβερτ, ο φανατικότερος όλων, σε μηνυτήρια αναφορά του οποίου οφελεταί η διωξη κατά των έξι της ΔΕΚΑ.

Μπορούσε η κυβέρνηση, αν ήθελε, να οδηγήσει το θέμα στη Βουλή και να επιδιώξει να κερδίσει τις εντυπώσεις με τη δημιουργία μιας εξεταστικής επιτροπής, χωρίς να καταφύγει και σε παραπομπές. Ομως την έχει ήδη πατήσει μια φορά με την εξεταστική για τα εξοπλιστικά προγράμματα και φοβάται μην πάθει το ίδιο. Ταυτόχρονα, όμως, έχει λάβει σαφείς προειδοποίησεις από καπιταλιστικούς κύκλους να αφήσει το «κόλπο γκρόσο» της Σοφοκλέους έξω από την πολιτική αντιπαράθεσης. Γιατί τους μικροεπενδυτές, που έτρεξαν σαν τα πρόβατα στο μαντρί της Σοφοκλέους, δεν τους έδαραν μόνο ούτε κυρίως τα πράσινα λαμπόγια, αλλά οι εκπρόσωποι των μεγαλύτερων επιχειρηματικών ομίλων, που πουλήσαν πανάκριβα τις μετοχές των επιχειρήσεών τους και ύστερα τις αγόρασαν πάμφθηνα, χωρίς φυσικά να επενδύσουν καν τα τεράστια κέρδη που αποκόμισαν. Αυτό το σκάνδαλο δεν επιθυμεί να το ελέγξει η ΝΔ, γι' αυτό και περιορίζεται στη ΔΕΚΑ.

Τί μένει, λοιπόν; Μένει η «εθνικά εγ-

■ Ενόψει του ταξιδιού Καραμανλή στις ΗΠΑ

Οι Αμερικάνοι υπαγορεύουν την ατζέντα

Υπάρχει μια παράδοση στην αμερικανική πολιτική που ταιριάζει με την παράδοση του ρωμαϊκού ιμπέριου: δεν τους απασχολεί μόνο η υπαγόρευση προς τους υποτελείς γηγενών. Επιδιώκουν αυτό να το κάνουν δημόσια, με εξευτελισμό του υποτελούς, προκειμένου να σταλεί το μήνυμα και στους άλλους. Χρόνια ολόκληρα αυτό κάνουν οι Αμερικανοί πρεσβευτές στην Ελλάδα. Βγαίνουν και αποκαλύπτουν συμφωνίες με τέτοιο τρόπο ώστε να εξευτελίζουν τις ελληνικές κυβερνήσεις.

Από την παράδοση δεν μπορούσε να παρεκκλίνει ο νέος πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Αθήνα Τσαρλς Ρις, ο οποίος με συνέντευξή του στον «Ελεύθερο Τύπο» δεν περιορίστηκε απλά να αποκαλύψει την ατζέντα των συνομιλιών που θα έχει ο Καραμανλής στην Ουάσιγκτον αλλά έκανε με τέτοιο τρόπο την αποκάλυψη ώστε να φαίνεται καθαρά η υπαγόρευση από την αμερικανική κυβέρνηση.

«Η Ελλάδα έχει ρόλο να διαδραματίσει στο πλαίσιο της αμερικανικής πολιτικής για τη διάδοση της δημοκρατίας», δηλώνει με ύφος ρωμαϊκού ανθύπατου ο Ρις. Προσέξτε τη διατύπωση: οι Αμερικανοί χαράζουν μια πολιτική και στο πλαίσιο της έχει κάποιο ρόλο και η Ελλάδα. Εκείνα τα παλιά περί σύμπλευσης, συνεργασίας, ιστόμητης σχέσης και τα παρόμοια ανήκουν οριστικά στο παρελθόν. Ο Ρις αποκάλυψε ακόμα ότι μετά τη συνάντηση Καραμανλή-Μπους δεν θα υπάρξουν «αμοιβαίες ανακοινώσεις». Γιατί; Ιδού η αιτιολογία: «Το είδος της σχέσης που

Σέ ο, τι αφορά, όμως, τις ελληνοτουρκικές διαφορές δεν του ξεφεύγει ούτε κουβέντα υποστήριξης των ελληνικών θέσεων. Τηρεί με συνέπεια τη γραμμή των ίσων αποστάσεων, αναφέροντας πως «οι διαφορές στο Αγαίο είναι μακροχρόνιες και δεν είναι εύκολο να λυθούν» και εκφράζονται απλά την ευχή «οι δύο σύμμαχοι στο ΝΑΤΟ να εργαστούν και τε-

γημένη σύνταξη». Γιατί, όμως, λέγεται αυτό; Υπάρχει μήπως σήμερα καμιά σύνταξη που να μην είναι εθνικά εγγυημένη; Τέτοιες είναι όλες οι συντάξεις των ασφαλιστικών ταμείων (το κράτος εγγυάται την καταβολή τους), οι συντάξεις πείνας του ΟΓΑ, ακόμα και οι προνοιακές συντάξεις για τους ανασφάλιστους φτωχούς. Επομένως ταυτολογεί ή αερολογεί η κ. Διαμαντοπούλου. Λάθος. Η Διαμαντοπούλου έρει πολύ καλά τι λέει.

Το ηγετικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ αναφέρεται στο συνταξιοδοτικό σύστημα των τριών πυλώνων, με το οποίο δεν φλερτάρει απλά αλλά το έχει υιοθετήσει το ΠΑΣΟΚ: μια εθνική σύνταξη εγγυημένη από το κράτος για όλους - μια εργασιακή σύνταξη σε καθαρά ανταποδοτική βάση - μια απομική σύνταξη βάσει συμβολαίου με ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία.

Με άλλα λόγια, το σημερινό συνταξιοδοτικό σύστημα του ΙΚΑ, που προβλέπει τη χορήγηση της κατώτερης

λικά να μπορέσουν να διευθετήσουν τις διαφορές τους στο Αγαίο». Η ελληνική πλευρά κατανοεί πως για την αμερικανική πολιτική η Τουρκία έχει σήμερα ιδιαίτερη σημασία, γι' αυτό και δεν τολμά να διεκδικήσει ευνοϊκή μεταχείριση. Άλλωστε, είναι κάμποσα χρόνια τώρα (επί κυβερνήσεων Σημίτη) που οι τόνοι έχουν κατέβει.

Φυσικά, από την ατζέντα των υπαγορεύσεων δεν θα μπορούσε να λείπει η «τρομοκρατία». «Ακόμη κι αν γίνουν συλλήψεις, οι τρομοκράτες είναι πάντα εκεί», λέει ο Ρις. Αυτό σημαίνει ότι οι ΗΠΑ υπαγορεύουν τη συνέχιση και το βάθεμα της ίδιας «αντιτρομοκρατίκης» πολιτικής. Ο Ρις κάνει ειδική μνεία στο ταξίδι του Βουλγαράκη στις ΗΠΑ (ο διάδοχος του Χρυσοχοΐδη βρέθηκε) και αποκαλύπτει: «Συμφωνήσαμε να αναπτυχθεί το μοντέλο ασφάλειας που είδαμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες». Το ζήσαμε αυτό το μοντέλο, με τις κάμπερες και τους φωνερούς και μυστικούς μπάτους, με το εκτεταμένο φρακέλωμα, με τις «υγειονομικές ζώνες» και τη «μηδενική ανοχή». Τότε παρουσιάστηκε σαν κάτι το έκτακτο, που επιβάλλεται από τις ειδικές συνθήκες ασφάλειας ενός διεθνούς γεγονότος όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες». Τώρα, επιβεβαιώνονται εκείνοι που έλεγαν ότι το καθεστώς της «μηδενικής ανοχής» ήρθε για να μείνει.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι ο Καραμανλής έχει γειρεί την ελληνική εξωτερική πολιτική από τον ευρωπαϊκό στον αμερικανικό άξονα. Αυτή, όμως, είναι η φυσική εξέλιξη μιας διαδικασίας που έκινησε επί παλιότερη στην Ελλάδα. Την ίδια λαμογιά έκαναν παλιότερα με το πούλημα βουλευτικών αυτοκινήτων. Πέρα από τα παχιά λόγια και την αντικαπιταλιστική ρητορεία, συμπεριφέρονται και αυτοί ως ένας εσμός εξουσιαστών που δεν έχει κανένα πρόβλημα να παραστεί σε βάρος του ελληνικού λαού.

■ Συντεχνία εξουσιαστών

ΤΑ ΓΕΡΟΝΤΑ είναι γνωστά. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα (όλα ανεξαρτέως) συμφώνησαν στη ζούλα και «έκοψαν» ένα μηνιαίο επίδομα 3.300 ευρώ σε κάθε βουλευτή που είχε κλείσει το μαγαζί του (λόγω ασυμβίβαστου) και δεν επανεκλέχτηκε ή δεν ξαναέβαλε υποψηφιότητα στις τελευταίες εκλογές. Το μυστικό διέρρευσε στην «Ελευθεροτυπία» που το δημοσιοποίησε, έγινε της κακομοιρίας και δύο μαζί αποφάσισαν να αναστείλουν την εφαρμογή της διάταξης.

Τα επιχειρήματα που επιστρατεύτηκαν για να δικαιολογήσουν τη «μπαγαποντιά» ήταν στο σύνολό τους αισχρά. Από το «οι βουλευτές πένονται» της προέδρου της Βουλής μέχρι το ότι έπαθαν ζημιά οι βουλευτές και κάτι έπρεπε να γίνει. Για ποια ζημιά γίνεται λόγος; Ακόμα και αν παραβλέψουμε τα φωνερά και κρυφά έσοδα των βουλευτών, ζημιά είναι αν ελάχιστοι απ' αυτούς έπαθαν ζημιά. Γιατί μεταβιβάσαν τα μαγαζά και τα γραφεία σε συγγενείς και φίλους, όπως έκαναν οι μεγαλοεργολάβοι και ιδιοκτήτες ΜΜΕ με το νόμο για το βασικό μέτοχο. Δεν αξίζει, λοιπόν, να ασχοληθούμε με αυτά τα γελοία επιχειρήματα. Όλος ο ελληνικός λαός εισέπραξε την πράξη τους ως λαμογιά και τέτοια ήταν. Γ' αυτό, άλλωστε, και την έκαναν στη ζούλα, προσπαθώντας να μη μαθευτεί.

Το ερώτημα είναι γιατί συνέπραξαν σ' αυτή τη λαμογιά και τα κόμματα της ψευτοριστεράς και ειδικότερα ο Περισσός, οι βουλευτές του οποίου - απ' όσο ξέρουμε - δεν ειστράτησαν τη βουλευτική αποζημίωση (αυτή πάει στο κόμμα) αλλά το μισθό του επιαγγελματικού στελέχους. Οι ίδιοι απάντηση δεν έδωσαν. Νομίζουμε, όμως, ότι εύκολα μπορούμε να τη μαντέψουμε. Η λαμογιά δεν έγινε για να βολευτούν οποικά κάποιοι, αλλά το κόμμα που θα έβαζε μερικές χιλιάδες ευρώ στο ταμείο του κάθε μήνα. Την ίδια λαμογιά έκαναν παλιότερα με το πούλημα βουλευτικών αυτοκινήτων. Πέρα από τα παχιά λόγια και την αντικαπιταλιστική ρητο

■ Ουζμπεκιστάν

Όταν οι κολασμένοι δείχνουν τα δόντια τους

Περίεργα παιχνίδια παίζει ολήθηεια η Ιστορία. 23 μικροκαπιταλιστές και μάλιστα απ' τους σημαντικότερους της περιοχής της κοιλάδας Φεργκάνα στο ανατολικό Ουζμπεκιστάν συνέλαβε η κυβέρνηση τον περασμένο Ιούνη φορτώντας τους την βαριά κατηγορία της «ισλαμικής τρομοκρατίας». Ούτε που θα μπορούσε να φανταστεί ότι η δίκη τους – που ξεκίνησε τον περασμένο Φλεβάρη – θα μπορούσε να αποτελέσει την αφορμή για μια εξέγερση που πολλοί την παρομοίασαν μ' αυτή στην Τιεν Αν Μεν του Πεκίνου 16 χρόνια πριν.

Η κυβέρνηση του πρώην – και τελευταίου – Γενικού Γραμματέα του πάλαι ποτέ «Κ.Κ Ουζμπεκιστάν και νυν πρεσβύτερο Ισλάμ Καρίμοφ έδρασε με την πρέπουσα «αυτοσυγκράτηση». Πυροβολώντας στο φωνήν ακόμα και γυναικόπαιδα, αποτελείωντας τους τραυματίες με μια σφαίρα στο κεφάλι, διώχνοντας τους δημοσιογράφους και σφραγίζοντας τις εξεγερμένες πλομείς. Η «διεθνής κοινότητα» παρακολούθησε για μια ακόμα φορά απαθής τη σφαγή τουλάχιστον 745 ανθρώπων απ' τους πραιτοριανούς του καθεστώτως. Για την ακρίβεια, όχι εντελώς απαθής. Ο ΟΗΕ ανέλαβε να διενεργήσει «έρευνα» για τη σφαγή, ο Βρετανός υπουργός εξωτερικών Τζακ Στρο ανακάλυψε ότι υπήρξε παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και η αμερικανίδια συνάδελφός του κάλεσε την κυβέρνηση Καρίμοφ να προχωρήσει σε «δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις» για να αποφύγει ανάλογα προβλήματα στο μέλλον αφού προηγουμένως ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ είχε «καταδίκασε» τη βία της κυβέρνησης του Ουζμπεκιστάν με καθυστέρηση μερικών ημερών προκειμένου να λήξει «αισιώς» η κατάπινξη της.

Η εξέγερση στο Ουζμπεκιστάν δεν είχε καμία σχέση μ' αυτές τις «βελούδινες επαναστάσεις» που είδαμε να διαδραματίζονται στις πρώην «Σοβιετικές Δημοκρατίες». Είχε όλα τα χαρακτηριστικά της «τρομοκρατίας». Υποστηρίζοταν από τους ισλαμιστές αντάρτες που πέρσι τέτοιο καιρό προγματοποιούσαν επιθέσεις αυτοκτονίας και καταφέρονταν εναντίον ενός καθεστώτος που αποτελεί παράδειγμα σταθερότητας στην περιοχή, κατά «γενική ομολογία», και μήλο της έριδας Αμερικάνων και Ρώσων ιμπεριαλιστών. Παρά το γεγονός ότι η χώρα μαστίζεται απ' τη φτώχεια και την ανεργία, ο μέσος μηνιαίος μισθός είναι γύρω στα 30 δολάρια και στις φυλακές σταπίζουν 6.000 πολιτικοί και «θρησκευτικοί» κρατούμενοι. Σχεδόν τόσοι όσοι σταπίζουν στις ισραηλίνες φυλακές μετά τη δεύτερη Ιντεράντα. Ομως το καθεστώς του Ουζ-

μπεκιστάν παραμένει σταθερός σύμμαχος της «αντιτρομοκρατίκης» λυκοσυμμοχίας. Το απέδειξε όταν παρέδωσε τις βάσεις του στους Αμερικάνους για να χτυπήσουν στο Αφγανιστάν, το έχε αποδείξει και παλαιότερα όταν ο Καρίμοφ καλούσε τη Ρωσία να προστατεύσει τα νοτιοανατολικά σύ-

νορα της χώρας.

Τι κι αν ο λαός στενάζει κάτω από μια στυγνή δικτατορία που καταγγέλθηκε πολλές φορές στο πλανήτη για τα βασανιστήρια κατά των αντιπάλων της και προκάλεσε βίαια ζεστάματα των καταπιεσμένων πολιτών της; Οπως

αυτό τον περασμένο Νοέμβρη στο Κοκάντ (στην ίδια «αμαρτωλή» κοιλάδα Φεργκάνα που βρίσκεται και το Αμπιζάν), όταν 10.000 μικρόμητροι τα έκαναν γνωλιά καρφιά διαμαρτυρόμενοι για τα μέτρα οικονομικού αφανισμού τους, που πήρε η κυβέρνηση. Αυτά όμως είναι ψηλά γράμματα για τους «ευαίσθητους» κυβερνώντες της Δύσης. Το σημαντικό είναι πώς θα ελέγχουν μια χώρα πλούσια σε πετρέλαιο, φυσικό αέριο, χρυσό και σιδηρούχα μέταλλα.

Οι εικόνες που ειδούμε απ' το μακρινό Ουζμπεκιστάν θα ξεχαστούν, μέχρι την επόμενη θύελλα. Αποδεικνύουν, όμως, ότι η ταξική πόλη είναι πάντα παρούσα και ο άνεμος της εξέγερσης θα συνεχίσει να φυσάει σε όλες τις άκρες του πλανήτη χαλώντας την άπονια της «κοινωνικής γαλήνης». Μιας «γαλήνης» που βασιζεται στην ταξική καταπίεση που δεν σταμάτησε με το πέρασμα των πρώην «σοβιετικών δημοκρατιών» απ' τον παλινορθωμένο κρατικό καπιταλισμό στον καπιταλισμό της «ελεύθερης αγοράς».

Το χρονικό των συγκρούσεων

Τετάρτη 11/5

Χιλιάδες διαδηλώνουν κατά της σύλληψης και δίκης 23 επιχειρηματιών με την κατηγορία της «τρομοκρατίας». Η ομάδα των 23 πιστεύεται ότι αποτελούσε τη ραχοκοκολιά των μικροεπιχειρηματιών της κοιλάδας Φεργκάνα που βρίσκεται στα ανατολικά της χώρας.

Πέμπτη 12/5

Αργά το βράδυ πραγματοποιείται επίθεση σε αστυνομική φρουρά στην τέταρτη μεγαλύτερη πόλη της χώρας με 300.000 κατοίκους, την Αντιζάν. Η φρουρά αφοπλίζεται. Λίγες ώρες αργότερα 60 με 100 ένοπλοι – σύμφωνα με το ρωσικό πρακτορείο Ιντερφράς - επιτίθενται στη φυλακή που κρατούνται οι 23 «τρομοκράτες» και τους απελευθερώνουν μαζί με άλλους 2.000 κρατούμενους. Ακολουθούν συμπλοκές. Οι μαχητές καταλαμβάνουν δημόσια κτίρια, απαιτούν την παραίτηση Καρίμοφ και ζητούν μέτρα για μίεσηση της ανεργίας.

Παρασκευή 13/5

Ενοπλοι περικυλώνουν ομάδα αστυνομικών και κρατούν 10 μπάτσους ομήρους, ενώ λίγο αργότερα καταλαμβάνουν κρατικό κτίριο στην κεντρική πλατεία της πόλης. 3.000 με 5.000 διαδηλωτές έξω απ' το κτίριο απαιτούν να παραιτηθεί ο Καρίμοφ. Η αστυνομία επεμβαίνει. Ανοίγει πυρ στο φωνήν σκοτώνοντας τουλάχιστον 500 και τραυματίζοντας 2.000 διαδηλωτές. Γυναικόπαιδα πέφτουν νεκρά από πυρά στρατιωτών και αστυνομιών αλλά κανές δε μπορεί να εξακριβώσει τον αριθμό και την ταυτότητα των νεκρών μιας και ο στρατός αποκλείει το νοσοκομείο της πόλης και διώνει τους δημοσιογράφους. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται όλη τη μέρα. Χιλιάδες κάτοικοι προσπαθούν να φύγουν απ' την χώρα προς τη γειτονική Κίργιζια. Στην πρωτεύουσα της χώρας, την Τασκένδη, επικρατεί ηρεμία εκτός από ένα περιστατικό δολοφονίας από μπάτσους ενός πολίτη έξω απ' την ισταριλήν πρεσβεία που πίστεψαν ότι ήταν βομβιστής αυτοκτονίας. Ομως, αξιωματούχος της αστυνομίας δήλωσε ότι έκαναν λάθος μιας και ο άνθρωπος κουβαλούσε μάλινα ειδή που... έμοιαζαν με εκρηκτικά!!!

Σάββατο 14/5

Κυβερνητικές πηγές αναμεταδίδουν ότι ο στρατός ανακατέλαβε το κυβερνητικό κτίριο που είχαν στα χέρια τους οι εξεγερμένοι. Η Αντιζάν σφραγίζεται στην κυριολεξία. Παρολαυτά ακούγονται ακόμα σποραδικές ανταλλαγές πυροβολισμών. Οταν μαθαίνονται τα νέα στη γειτονική πόλη Κοράσοβ (η μισή πόλη ανήκει στην Κίργιζια) κάτοικοι απαιτούν απ' το Δήμαρχο να ανοίξει τη συνοριακή γέφυρα προς την Κίργιζια για να περάσουν οι πρόσφυγες. Ο Δήμαρχος αρνείται και τρώει της χρονιάς του. Εξαγριώμενα πλήθη καταλαμβάνουν το αρχηγείο της αστυνομίας, κτίριο της τροχαίας και το γραφείο του φορεοεισπράκτορα, τα πιο μιστήτα σύμβολα της κεντρικής κυβερνησης κατά το BBC (14/5). Οι κάτοικοι πιάνουν δουλειά για να ξαναφτιάξουν τις δύο γέφυρες του συνοριακού ποταμού για να ενώσουν τα δυο τμήματα της πόλης. Δηλώνουν ότι θα πάρουν τον ελέγχο στα χέρια τους και θα ξαναφτιάξουν την αγορά της πόλης.

Τις επόμενες μέρες ο στρατός φαίνεται να ξαναπαίρνει τον ελέγχο. Οι πρόσφυγες μιλούν για χιλιάδες νεκρών ενώ ηγετικό στέλεχος της αντιπολίτευσης κάνει λόγο για 745 νεκρούς, 542 στην Αντιζάν και 203 στην γειτονική Πλακαμπάντ (μια πόλη για την οποία κανένα πρακτορείο απ' όσο γνωρίζουμε δεν ανέφερε τίποτα).

■ Λίγη τσίπα «σύντροφοι»!

Μια πολύ «πρωτότυπη», αλήθεια, άποψη για την εξέγερση στο Ουζμπεκιστάν εξέφρασε ο «σύντροφος» Γκενάντι Ζιουγκάνοφ, ηγέτης του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ρωσικής Ομοσπονδίας» (KKPO). Διαβάζουμε στο «Ριζοσπάστη» της περασμένης Τετάρτης (18/5): «Σε δηλώσεις του (σ.σ. του Ζιουγκάνοφ) στο πρακτορείο ειδήσεων INTEPΦΑΞ είπε: "Δεν πρέπει να αποκλείεται η περίπτωση, αυτήν την προσπάθεια αποσταθεροποίησης της κατάστασης στο Ουζμπεκιστάν να την πραγματοποιήσαν όχι μόνο οι εξτρεμιστικές οργανώσεις των ουαχαμπιτών, όπως δήλωσε ο πρόεδρος. Θεωρώ πως σ' αυτά τα γεγονότα επίσης διαφαίνονται τα "αυτιά" των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ..." και πρόσθιεσε πως "τα γεγονότα στο Ουζμπεκιστάν δε στρέφονται μόνο ενάντια στην εξουσία σε αυτή τη χώρα, αλλά και έχουν ευθύ στόχο να καταφέρθουν χτυπήματα ενάντια σε Ρωσία και Κίνα"!!!

Για να καταλάβετε εσείς (κι εμείς), οι αδεαίς, οι Αμερικανοί, που στο Ουζμπεκιστάν έχουν βάσεις, δίνουν οικονομική βοήθεια και διατηρούν άριστες σχέσεις με τον Καρίμοφ (ακόμα και τώρα που «καταδίκασαν» καθιστερημένα την κρατική βία), ήταν αυτοί που πυροδότησαν την εξέγερση για να αποσταθεροποιήσουν τη χώρα που παραμένει σύμμαχος τους κατά της «ισλαμικής τρομοκρατίας»

Φόβος και τρόμος για τις αμερικανικές δυνάμεις κατοχής και τους ιρακινούς συνεργάτες τους έχουν γίνει τα αυτοκίνητα – βόμβες. Τις δύο τελευταίες βδομάδες έχουν σκοτωθεί 500 περίπου άτομα, τα περισσότερα από τα οποία από αυτοκίνητα – βόμβες. Πώς σκέφτηκαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα οι κατ'όνομα ιρακινές αρχές σε πολλές περιοχές; Πολύ απλά, βάζοντας στο στόχαστρο ως ύποπτο κάθε μόνο οδηγό. Δεν έχει εκδοθεί φυσικά κάποιο επίσημο διάταγμα από την κεντρική κυβέρνηση που να απαγορεύει να οδηγεί κανείς μόνος του. Το πρωτοφανός γελοιότητας αυτό μέτρο επωμίστηκαν να θέσουν σε εφαρμογή οι κατά περιοχές αστυνομικές αρ-

Υποπτος κάθε μόνος οδηγός

χές, εν γνώσει προφανώς και με τη συγκατάθεση της κεντρικής κυβέρνησης για να αποφύγει η τελευταία το ρεζλίκι.

Στην Τιγκρίτη, την πατρίδα του Σαντάμ Χουσεΐν, από τις αρχές του Μάιη εκδόθηκε προσωρινή απαγόρευση κυκλοφορίας για όλα τα οχήματα στα οποία επιβιώνουν μόνοι τους οι οδηγοί. Στη Βαγδάτη και σε άλλες πόλεις τα οχήματα με μόνους τους οδηγούς θεωρούνται ύποπτα, πολύ συχνά διασχιζούνται από τα υπόλοιπα και οι οδηγοί τους ανακρίνονται στα φυλάκια ελέγχου.

Τα μέτρα αυτά όχι μόνο δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στην κίνηση και στην οικονομική και κοινωνική ζωή των πόλεων, αλλά είναι και επικίνδυνα και αναποτελεσματικά. Στην Τιγκρίτη από τις πρώτες μέρες πυροβολήθηκε και οικοτώθηκε από προφανές λάθος ένος οδηγός, ενώ οι αντάρτες χτύπησαν με το γνωστό τρόπο σε μια αγορά μια μόλις μέρα από την επιβολή της απαγόρευσης, προκαλώντας το θάνατο 24 και τον τραυματισμό τουλάχιστον 70 ατόμων. Πώς κατάφερε ο βομβιστής να ξεπέρασε την απογό-

Επιχείρηση Ματαντόρ: ένα ακόμη φιάσκο – άφαντοι οι αντάρτες

Σε ένα ακόμη φιάσκο για τον αμερικανικό στρατό εξελίχτηκε η περιβόητη επιχείρηση Ματαντόρ, που ξεκίνησε στις 8 και έληξε άδοξα στις 14 του Μάιη, στην επαρχία Αιμπάρ του βορειοδυτικού Ιράκ, που συνορεύει με τη Συρία. Στην περιοχή αυτή δεν τολμούσαν να παταίσουν το πόδι τους οι ιρακινοί στρατός και η αστυνομία, ενώ ο αμερικανικός στρατός εδώ και ένα χρόνο σπάνια διεκδικούνε να εμφανιστεί και πάντα με ισχυρή δύναμη.

Επρόκειτο για τη μεγαλύτερη επιχείρηση του αμερικανικού στρατού από την επίθεση στη Φαλούτζα πριν από έξι μήνες, με στόχο την εκκαθάριση της περιοχής από τους αντάρτες και τη διάλυση του δικτύου τροφοδοσίας της ιρακινής αντίστασης με άντρες και οπλισμό μέσω των συριακών συνόρων. Σ' αυτή πήραν μέρος 1.000 αμερικανούς πεζοναύτες και στρατιώτες με την υποστήριξη πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων. Ο απολογισμός της επιχείρησης, σύμφωνα με τα στοιχεία του αμερικανικού στρατού, είναι 9 πεζο-

ναύτες νεκροί, 40 τραυματίες και 125 νεκροί αντάρτες. Οι αντάρτες δηλώνουν ότι οι νεκροί τους είναι πολύ λιγότεροι και τα περισσότερα θύματα είναι άμαχοι και ότι οι νεκροί Αμερικανοί είναι 90.

Η μόνη σημαντική μάχη που έδωσε η αμερικανική δύναμη με τους αντάρτες ήταν στην πόλη Ουμπάιντι την πρώτη μέρα της επιχείρησης, που κράτησε 12 ώρες. Οι Αμερικανοί αιφνιδιάστηκαν, γιατί οι πληροφορίες που είχαν ελεγχανόνται ήταν αντάρτες είχαν εγκαταλείψει τις θέσεις τους και είχαν περάσει μαζικά στην άλλη όχθη του Ευφράτη. Οι επικεφαλής της επιχείρησης δήλωσαν έκπληκτοι όχι μόνο από την παρουσία των ανταρτών, αλλά και από την έκταση της προετοιμασίας, τον εξοπλισμό που διέθεταν, τη διάρκεια και τη σφρότητη της αντίστασης τους. Το περιβόητο αμερικανικό δίκτυο πληροφοριών, το τελείωτερο υποτίθεται στον κόσμο, αποδείχτηκε για άλλη φορά αναποτελεσματικό. Οχι μόνο στην περίπτωση της Ουμπάιντι, στην οποία

ριού Αράμπι, για το οποίο οι πληροφορίες που είχαν ελεγχανόνται ήταν αντάρτες και βρήκαν ακριβώς το αντίθετο, ένα χωριό με έρημους δρόμους και μερικούς τρομαγμένους κατοίκους κλεισμένους στα σπίτια τους. Τις υπόλοιπες μέρες οι αμερικανοί στρατιώτες κυνηγούσαν έναν εχθρό που είχε προλάβει να γίνει άφαντος και έκαναν άκαρτες έρευνες στα σπίτια των χωριών που βρίσκονταν στο δρόμο τους.

Και για να μην θεωρηθεί ότι πιθανόν υπερβάλλουμε στις εκτιμήσεις μας, παραθέτουμε μερικά αποστοπάσματα από το σχετικό ρεπορτάριο της «Ουάσιγκτον Ποστ» (16/5/05), που δίνει με γλαφυρό τρόπο μια γεύση της επιχείρησης «Ματαντόρ».

«..Από την αρχή, καθώς οι πεζοναύτες προχωρούσαν δυτικά στα πλαίσια της εβδομαδιαίας επιχείρησης, πολλοί έζοντες είχαν φύγει πριν από αυτούς, όπως είπαν κάποιοι της περιοχής στους διοικητές των πεζοναύτων.

Μετά από μια μάχη στις 8 Μάιη (σ. στην Ουμπάιντι), στην οποία

σκοτώθηκαν τουλάχιστον δύο πεζοναύτες, μια βόμβα στο οδόστρωμα που προκάλεσε το θάνατο ακόμη έξι πεζοναύτων την Τετάρτη και κάποιες μέρες άκαρπης καταδίωξης του εχθρού, οι πεζοναύτες ήταν έτοιμοι για μάχη. Το απομακρυσμένο χωριό Αράμπι μόλις μίλια από τα συριακά σύνορα φανινόταν να είναι ο τόπος (σ. σ. της μάχης). «Αν οι Αμερικανοί βρουν το Αράμπι στα χέρια των ξένων μαχητών», είπε ο ταγματάρχης Στιβ Λόουσον, «θα το κάνουμε ερείπιο».

Την Πέμπτη, καθώς η φάλαγγα των τανκς, των θωρακισμένων οχημάτων και των Χάμβι κατευθύνονταν προς το Αράμπι, οι πεζοναύτες δεν βρήκαν κανένα για να πολεμήσουν. Ομως οι αντάρτες άφησαν αντιπροσώπους να σκοτώνουν γι' αυτούς: σχολαστικά τοποθετήμενες βόμβες και νάρκες σε δρόμους και γέφυρες απ' όπου θα περνούσαν αυτοκίνητα ή τανκς.

Προετοιμασμένοι για μάχη, οι πεζοναύτες έβρισκαν μόνο ναρκοκαπαίδες. Μερικές φορές τις έβρισκαν πολύ αργά. Την Τετάρτη, δύο οβίδες του πυροβολικού θαμμένες σε ένα δρόμο ανατίναξαν ένα Amtrac. Η έκρηξη πυροδότησε τα πυρομα-

πτεύοντας.

Τα λεπτά περινόυσαν και οι πεζοναύτες δεν άκουγαν κανένα θύριο. Δεν έβλεπαν κανένα στους έρημους δρόμους.

Υογερά από μισή ώρα στο χωριό, ένας οπλίτης φρώναξε: Να ένα πρόβατο!

Πυροβόλησε το!, αστειεύτηκε ένας άλλος πεζοναύτης...».

«Από τις 8 του Μάιη, που ξεκίνησε η επιχείρηση Ματαντόρ με την απροσδόκητη αλλά σφρότηρη υγεία της περιοχής, οι πεζοναύτες δεν βρήκαν κανένα για να πολεμήσουν. Ομως οι αντάρτες άφησαν αντιπροσώπους να σκοτώνουν γι' αυτούς: σχολαστικά τοποθετήμενες βόμβες και νάρκες σε δρόμους και γέφυρες απ' όπου θα περνούσαν αυτοκίνητα ή τανκς.

«Ηταν μεσημέρι Παρασκευής. Οι πεζοναύτες είχαν χτενίσει το Αράμπι και βρήκαν μόνο τρομαγμένες ιρακινές οικογένειες να κρύβονται στα σπίτια τους. Βρήκαν βόμβες στους δρόμους, αλλά κανένα εχθρό για να πολεμήσουν.

Οι πεζοναύτες είπαν ότι πολλοί από τους έξενους μαχητές έφυγαν δυτικά στη Συρία ή στην Χουσαΐμπα, μια άνωμη συνοριακή πόλη, όπου έζοντες και τοπικοί φύλαρχοι πολεμούσαν μεταξύ τους για τον έλεγχο της

SYNEKSEIA STH SELIDA 8

να δημιουργήσει την αστυνομία; Τοποθετώντας στη θέση του συνοδηγού μια πλαστική κούκλα, όπως διαπιστώθηκε από τα πλαστικά κομμάτια που βρέθηκαν στον τόπο της επίθεσης.

Ακόμη και οι Αμερικανοί αναγνωρίζουν την εφευρετικότητα των ανταρτών και την ταχύτητα με την οποία αναπροσαρμόζουν την τακτική τους στις νέες συνθήκες. Και το σημαντικότερο. Δεν υπάρχει δύναμη που να μπορεί να σταματήσει έναν άνθρωπο που είναι αποφασισμένος να θυσιάσει τη ζωή του για να υλοποιήσει τους στόχους και τα οράματά του. Γι αυτό και τέτοιου είδους καταδίκης να ξεπέρασε την απογό-

■ Αφγανιστάν

Εκρηξη οργής

στον 120 διαδηλώτες. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι διαδηλώσεις που έγιναν στην Καμπούλ, στις οποίες συμμετείχαν και πολλοί φοιτητές, πήραν πολιτικό χαρακτήρα και ένα από τα κυρίαρχα αιτίατα ήταν να μην προχωρήσει η κυβέρνηση Καρζάι σε συμφωνία μόνιμης παραμονής των αμερικανικών βάσεων στη χώρα.

Οι βίαιες αντιαμερικανικές διαδηλώσεις φαίνεται ότι αιφνιδιάσαν και προκάλεσαν σοβαρές ανησυχίες στην κυβέρνηση Καρζάι και τους αμερικανούς πάτρωνές της για πολλούς λόγους.

Κατ' αρχήν, διέλυσαν την πλαστική ει-

πέμβρη.

Οπως φαίνεται, οι διαδηλώσεις αυτές δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρίᾳ», αλλά έκρηξη της συσσωρευμένης λαϊκής οργής.

Η λογική του κεφαλαίου και η τακτική του χότζα

Κανονικά, ουδείς θα έπρεπε να εκπλαγεί από την «Ετήσια Εκθεση για την Ανταγωνιστικότητα», που δόθηκε στη δημοσιότητα στις αρχές της εβδομάδας. Τίποτα το καινοφανές δεν υπάρχει σ' αυτή. Εδώ και χρόνια, από την εποχή των κυβερνήσεων Σημίτη ακόμα, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Ν. Γκαργκάνας λέει τα ίδια πράγματα σε κάθε ευκαιρία και τα γράφει κάθε χρόνο στην έκθεσή του.

Αυτή είναι η λογική του καπιταλισμού και γι' αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Αν πάρεις μια ομάδα τεχνοκρατών και τους πεις να μελετήσουν τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, τα ίδια πράγματα θα προτείνουν. Τί σημαίνει ανταγωνιστικότητα; Σημαίνει ότι προσπαθώ να έχω μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους από τον ανταγωνιστή μου, ώστε να πουλώ φτηνότερα και να του πάρω την αγορά. Βέβαια, μπορώ να πετύχω το ίδιο πράγμα μειώνοντας το δικό μου περιθώριο κέρδους. Αν το πεις αυτό, όμως, θα σε κοιτάξουν σαν να κατέβηκες μόλις από τον Αρρ. Διότι ανταγωνιστικότητα με μείωση του ποσοστού κέρδους δεν θεωρείται ανταγωνιστικότητα. Παραβιάζει τα ιερά και τα όσια του καπιταλισμού, που συμπυκνώνονται σε τρεις λέξεις: αποκόμιση μέγιστου κέρδους. Οταν δεν βγαίνει το μέγιστο κέρδος, δεν υπάρχει κίνητρο για παραγωγή στον καπιταλισμό. Σε άλλα κοινωνικά συστήματα μπορεί, στον καπιταλισμό αποκλείεται.

Οι τεχνοκράτες το ξέρουν καλά αυτό, γι' αυτό και τα συμπεράσματά τους σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι μονοσήμαντα. Για να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα πρέπει να αυξηθεί το ποσοστό του κέρδους. Και για να αυξηθεί το ποσοστό του κέρδους πρέπει να αυξηθεί το ποσοστό της υπεραξίας. Με άλλα λόγια, πρέπει να αυξηθεί ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Οι τεχνοκράτες καταλήγουν σε ένα πακέτο μέτρων και τα πετάνε στο τραπέζι. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό σ' αυτές τις περιπτώσεις. Επικοινωνιακό σοκ και δέος. Ο τρόμος φτάνει μέχρι το μεδούλι, σ' ένα εργατικό κίνημα που δεν διάγει τις καλύτερες μέρες του και που αναθέτει τη διαχείριση των υποθέσεων του σε μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία στην οποία δεν τρέφει καμιά εκτίμηση, η οποία δεν το εμπνέει, δεν το συνεγείρει, δεν το κατεβάζει στο δρόμο.

Υστερά έρχονται οι πολιτικοί, οι κυβέρνηση. Με το πλεονέκτημα του «σοκ και δέους» που έχει προκληθεί, με την πρωτοβουλία των κινήσεων στα χέρια τους, συμπεριφέρονται με την πονηριά του χότζα. Αφαιρούν αρκετά από το πακέτο των τεχνοκρατών και προτείνουν για θεσμοθέτηση «τα ελάχιστα». Αυτά που είναι «απαραίτητα» για την «επιβίωση και την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας». Το εργατικό στρατόπεδο παγωμένο, πτητηρένο πριν ακόμα δώσει τη μάχη, ανακουφίζεται με τη σκέψη ότι «τα χειρότερα» αποφεύχθηκαν. Και τα «χειρότερα» έρχονται στην επόμενη φάση.

Πρωτομαγιά στη Θεσσαλονίκη (κάποιοι δυστυχώς λιγο-αγρυπνούν)

■ Σαφείς στόχοι

«Η χώρα χρειάζεται μεταρρυθμίσεις, μερικές από αυτές μεγάλες και δύσκολες. Χρειάζονται μεταρρυθμίσεις στον τρόπο που λειτουργεί ο δημόσιος τομέας, στο συνταξιοδοτικό σύστημα στο πως λειτουργεί η αγορά εργασίας. Άλλωστε, ακόμη και ισχυρές χώρες της ΕΕ προχωρούν σε μεταρρυθμίσεις για να αντιμετωπίσουν προβλήματα ανταγωνιστικότητας».

Απόσπασμα από συνέντευξη του Γ. Αλογοσκούφη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτύπια», που δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τους στόχους που δέτει αυτή η κυβέρνηση. Μονιμότητα στο δημόσιο, ασφαλιστικό, εργασιακές σχέσεις πρέπει να μεταρρυθμιστούν. Σε ποια κατεύθυνση; Και σ' αυτό είναι σαφής ο Αλογοσκούφης. Σε μια κατεύθυνση αντεργατική, ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα, δηλαδή η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι αν δα επιχειρήσει αυτές τις ανατροπές η κυβέρνηση της ΝΔ αλλά πότε θα τις επιχειρήσει. Και βέβαια, το μέγα ζήτημα είναι η προετοιμασία της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων μισθωτών να αντιμετωπίσουν τη σφοδρότητα της επίδεσης. Μια προετοιμασία που είναι ανύπαρκτη.

■ Στο στόχαστρο η μονιμότητα

Από την ίδια συνέντευξη Αλογοσκούφη: «Όλοι δέλουν να πάνε στο δημόσιο, που έχει καλύτερες αμοιβές και παρέχει υψηλότερη προστασία. Σταδιακά πρέπει να μειώσουμε τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ δημόσιου-ιδιωτικού τομέα. Αυτό δεν μπορεί να γίνει από τη μια μέρα στην άλλη. Σε ολόκληρο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τις ΔΕΚΟ, δα πάμε στην κατεύθυνση οι νέοι εργαζόμενοι να προσλαμβάνονται με όρους ιδιωτικού τομέα».

Και πάλι δεν κρύβεται ο στόχος. Να καταργηθεί η μονιμότητα και με τη μορφή που ισχύει στο δημόσιο και με τη μορφή που ισχύει στις ΔΕΚΟ. Επειδή, όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει με μια απόφαση, δα ακολουθήσουν την τακτική του δούρειου ίπου. Ξεκινώντας από τις ΔΕΚΟ δα διαμορφώσουν ένα σύστημα εργασιακών σχέσεων με εργαζόμενους δυο ταχυτήων. Και βέβαια, οι της δεύτερης ταχύτητας δα πολλαπλασιάζονται, ενώ οι

πρώτης δα μειώνονται, λόγω των συνταξιοδοτικών και των κυμάτων «εδελούσιας εξόδου».

Αυτό δεν αποτελεί πλήγμα μόνο για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο, αλλά συνολικά για τις εργασιακές σχέσεις, γιατί διασκείται πίεση για αντεργατικές αλλαγές και στις εργασιακές σχέσεις που ισχύουν για τον ιδιωτικό τομέα. Στόχος τους δεν είναι μόνο να κλείσουν προς τα κάτω τη διαφορά, αλλά και να μετατοπίσουν ακόμα πιο κάτω τη βάση.

Την παραπάνω προκλητική δήλωση έκανε ο υφυπουργός Δημόσιας Τάξης Χρ.

■ Ευαγγέλιο και διαφθορά

«Επιχειρήσεις χωρίς κέρδος μετατρέπονται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα και κλείνουν». Η δήλωση ανήκει στον υπουργό Ανάπτυξης Δ. Σιούφα και οφέλουμε να τη χαρακτηρίσουμε ειδικιρινή. Αυτό είναι το ευαγγέλιο του καπιταλισμού. Μοναδικός σκοπός της παραγωγής είναι το κέρδος. Μοναδικό μέλημα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων είναι η αύξηση των κερδών τους. Κριτήριο της λειτουργίας τους είναι η αποκόμιση του μέγιστου κέρδους και όχι απλώς κάποιου κέρδους. Τούτο σημαίνει ότι όλα τα μέτρα της πολιτικής εξουσίας δα αποσκοπούν στη διευκόλυνση της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Αν γράφουμε αυτό το σχόλιο δεν είναι για να ψέζουμε τον Σιούφα, για την ειλικρίνειά του, αλλά για να επισημάνουμε πως στην εποχή μας υπάρχει τέτοια ιδεολογική και πολιτική διαφθορά που οι πολιτικοί εκπρόσωποι της αστικής τάξης εγκαταλείπουν την υποκριτική ταξική ουδετερότητά τους και εμφανίζονται ανοιχτά ως εκπρόσωποι της κεφαλαιοκρατίας. Αυτή η διαφορά αφορά πρωτίστως εκείνους που εμφανίζονται ως υπερασπιστές της εργατικής τάξης. Τα ψευτοαριστερά κόμματα και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αυτοί είναι που ομούνοι στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα, ένοιες συμβατές με την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και αισθύματες με την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και αισθύματες με τα ταξικά συμφέροντα της εργατικής τάξης. Αυτοί διαφέρουν την ταξική συνειδηση των εργαζόμενων, προετοιμάζοντας ιδεολογικά το έδαφος για όλα τα αντεργατικά μέτρα.

■ Προκλητικά δουλικά

«Στον ίδιο παρονομαστή

Μαρκογιανάκης, μιλώντας σε νεοδημοκρατική ημερίδα στη Βέροια. Ενας αιστός πολιτικός, που σέβεται στοιχειώδως τον εαυτό του και το ακροατήριό του, δεν κάνει τέτοιες δηλώσεις. Γιατί σκέφτεται πως ενδεχομένως να προκαλέσει στο ακροατήριό του τους αντίδετους συνειρουμένους. Γιατί δεν χρειάζεται και μεγάλη πολιτική εμπειρία για να σκεφτεί κανείς ότι αυτό που αποκαλείται «τρομοκρατία» δεν έχει καμιά σχέση με το trafficking, το εμπόριο ανθρώπων. Αντίθετα, αυτοί που κατηγορούνται ως «τρομοκράτες» είναι αυτοί που μάχονται ενάντια στα καθεστώτα στα οποία βασιλεύει το trafficking. Οταν, όμως, είσαι ένα υπάκουο δουλικό των Αμερικάνων, δεν μπορείς να σκεφτείς ούτε (ή απλά αδιαφορείς για) τα στοιχειώδη.

■ Φτωχούληδες

Η πρόεδρος της Βουλής Άννα Ζαφειράκη αποφάνθηκε ότι «οι βουλευτές πένονται». Και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΚΚΕ Ορέστης Κολοζόφ μίλησε για «παρεπόμενα προβλήματα» που προκαλεί «αυτή η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος»... «όπως τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά ζητήματα καθώς και τα προβλήματα της επανόδου των βουλευτών, ύστερα από μακροχρόνια υποχρεωτική διακοπή, στο επάγγελμά του». Τελικά, δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι ότι οι πιο φτωχούληδες σ' αυτό τον τόπο είναι οι βουλευτές. Κάνουμε την αυτοκριτική μας και στεκόμαστε στο πλευρό του «κόμματος του λαού», που πήρε και αυτούς τους πέντες υπό την προστασία του.

■ Χωρίς τσίπα

Τη μέρα που η υπουργός Παιδείας δημοσιοποιούσε το νομοσχέδιο της για την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων επέλεξε το ΠΑΣΟΚ για να της προσφέρει την πλήρη στήριξή του. Η αρμόδια τομεάρχης Μαρία Δαμανάκη κάλεσε τα κανάλια και έκανε την εξής δήλωση: «Το ΠΑΣΟΚ είναι υπέρ της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών. Υπέρ της αξιολόγησης των σχολών της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Θεωρούμε ότι και η αξιολόγηση, αλλά και η εισαγωγή του ανταγωνισμού εντός του συστήματος της δημόσιας εκπαίδευσης δα καταλήξει υπέρ της δημόσιας εκπαίδευσης». Αυτό είναι μήνυμα με δυο απόδεκτες: την κυβέρνηση και τους πανεπιστημιακούς και φοιτητές του ΠΑΣΟΚ, που καλούνται να μην αντιδράσουν.

■ Γραμμή από το Συγκρότημα

Την άλλη μέρα, ήταν το Συγκρότημα Λαμπράκη που ανέλαβε να εκλαϊκεύσει τη «γραμμή» στους Πασόκους, μη τυχόν και δεν την κατάλαβαν. «Επειδή αξιολόγηση πρέπει να γίνεται -έγραφε σε πρωτοσέλιδο άρδρο το «Βήμα»- η Κυβέρνηση οφείλει να προτείνει ένα νόμο που να εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα και τη διαφάνεια στις κρίσεις. Αυτό δεν μπορεί προφανώς να το διασφαλίσει η Κυβέρνηση μόνη της. Η λύση ασφαλώς υπάρχει: Η Αντιπολίτευση πρέπει να μετάσχει ενεργώς στη νομοθέτηση ενός συστήματος που δα εγγυάται έντιμες και σωστές λύσεις».

Η γραμμή του Συγκροτήματος είναι σαφής: επειδή η συντηρητική αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, στον ευαίσθητο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δεν είναι μια υπόθεση κυβερνητικής πολιτικής, αλλά μια υπόθεση για την οποία ενδιαφέρεται οφόρδα η κεφαλαιοκρατία, κυβέρνηση και αντιπολίτευση οφείλουν να βάλουν στη μπάντα τον πολιτικό ανταγωνισμό και να συνεργαστούν αρμονικά. Γιατί στην Ελλάδα οι σχετικές διαδικασίες καθυστερούν σημαντικά σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Εδώ, βλέπετε, υπάρχει μια τάση της εργαζόμενης κοινωνίας να στέλνει τα παιδιά της στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και υπάρχουν ισχυρές αντιστάσεις ακόμα και στη συντηρητική πανεπιστημιακή κοινότητα.

■ Σκηνές από το μέλλον

Δεν αποτελεί κάποια παραφωνία η εταιρία «ΑΛΦΑ ΤΕΛΕΓΟΥΟΡΝΤ», που έβαζε κάθε πρώι τους εργαζόμενους να κάνουν υποχρεωτικά γιόγκα για να... χαλαρώνουν κι ύστερα να τραγουδούν ομαδικά τον ύμνο της εταιρίας για να... πάρουν δύναμη και να πέσουν με τα μούτρα στη δουλειά. Σκηνές από το μέλλον που επιφυλάσσουν για την εργατική τάξη είναι αυτές που εκτυλίσσονται κάθε πρώι στη συγκεκριμένη εταιρία. Ένα μέλλον με τους εργασιακούς χώρους να μετατρέπονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους εργαζόμενους να δουλεύουν όπως οι όμηροι στο Νταχάου και το Μπούχενβαλντ. Οσο η εργατική τάξη δεν αντιδρά, όσο αφήνει να της αποφιλώνουν όλα όσα κατέκτησαν οι προηγούμενες γενιές εργατών, τόσο τα αφεντικά δα αποδρασύνονται.

Είναι οι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι περιθητικότητας και ιδιώτευσης πλατιών λαϊκών μαζών. Δυστυχώς, αυτή η κατάσταση συνοδεύεται «φυσιολογικά» από ένα κύμα αποίδεοληγοκοίτησης. Το συνολικό περιβάλλον διαμορφώνει περιέργεις συνθήκες σε όσους προσπαθούν να αντιδράσουν σ' αυτή την κατάσταση. Διαμορφώνει πρακτικές ακινησίας, χαμηλού προβληματισμού, τυποποιημένης και εθιμοτυπικής παρέμβασης, λογικής του μικρότερου κακού. Εντελώς αντίθετες, δηλαδή, από αυτές που πρέπει να διέπουν ανθρώπους, κινήσεις και κινήματα που διακρηγούνται, που πιστεύουν, που θέλουν να πιστεύουν, ότι παλεύουν αποφασικά και αποτελεσματικά για να αλλάξουν την κοινωνική πραγματικότητα, να τραβήξουν τους εργαζόμενους από την παθητικότητα και την αστολία, να τραβήξουν τις εκμεταλλευόμενες μάζες στο δρόμο της ταξικής πάλης.

Φτάσαμε, λοιπόν, στο θέμα για το οποίο γράφτηκε η εισαγωγή. Το θέμα

βασιλείο της ελευθερίας.

Υπάρχει και μια άλλη πλευρά. Οι καθεστωτικές-κινηματικές δυνάμεις θέλουν τους εργαζόμενους στους δρόμους μόνο για στενά οικονομικά προβλήματα και διεκδικήσεις, μόνο για ζητήματα που έχουν σαν στόχο την διατήρηση ή τη βελτίωση -στην καλύτερη των περιπτώσεων- της θέσης τους μέσα στο καθεστώς της εκμεταλλευτικής. Για τα μεγάλα προβλήματα, για τα πολιτικά ζητήματα, τους θέλουν παθητικούς θεατές, δεσμώτες της καλπής, δύμηρους του κονιοβουλευτικού κρετινισμού. Οπως επίσης τους θέλουν μακριά από τους δρόμους για όλα τα ζητήματα που η κυριαρχητική πάλη απαιτεί οι εκμεταλλευόμενες στην τηλεόρασή τους. Ας θυμηθούμε την υστερία τους για τις κινητοποιήσεις ενάντια στο τρομοκρατικό σκηνικό, αλλά και την επιδεικτική αφασία των σοσιαλδημοκρατών, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, των ρεφορμιστών στην ωμή παραβίαση ακόμα και των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων. Ας θυμηθούμε την

θούν.

Οι δρόμοι στην πρακτική του κινήματος, ενός κινήματος που σέβεται τον εαυτό του, ενός κινήματος που θέλει να επιβάλει τα δίκαια του, αντιπροσωπεύουν άσκηση σκληρής πίεσης απέναντι στον αντίπαλο. Ασκηση μαζικής επαναστατικής βίας, για να επιτευχθούν οι στόχοι. Να θυμηθούμε μια επική διαδήλωση του ΕΑΜ ενάντια στην επιστράτευση. Οι μάζες μπουκάρων στο υπουργείο των δωσιλογών και κάψων τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιστρατευμένων. Φανταστείτε σε πιο πολιτικό συμβιβασμό έχουν φτάσει οι «νόμιμοι» κληρονόμοι τους, όταν βρίζουν ως προβοκάτορα -τουλάχιστον- όποιον τολμάει να στραφοκοιτάει τα ΜΑΤ. Και αυτό, βέβαια, είναι ένα σημάδι της κάμψης του κινήματος, της κυριαρχίας, στο

Οι δρόμοι έχουν τη δική¹ τους ιστορία

μας είναι οι δρόμοι. 'Η καλύτερα τα συνθήματα που καλούν τους εργαζόμενους στους δρόμους. Διατυπώνονται από όλες τις πλευρές του κινηματικού φρασμάτος. Από τις σοσιαλδημοκρατικές ως τις πιο «ακραίες». Είναι απάντηση στην παθητικότητα, στην ακινησία, στην παραλυσία, στην ιδιώτευση. Άλλα αυτή η κατ' αρχήν σωστή επικίληση, για να γίνει χρήσιμη, ουσιαστική, αποτελεσματική για τις ίδιες τις μάζες, είναι απαραίτητο να συνοδεύεται από ριζοσπαστικές πρακτικές και πολιτικές. Στους δρόμους τους καλούμε εμείς, στους δρόμους τους καλεί και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όμως τους θέλει, τους διαμορφώνει, τους οδηγεί σε συμπεριφορές και πρακτικές που την εξυπηρετούν, που τη βολεύουν. Σε εργαζόμενους που αναθέτουν στους ηγέτες τους τη διοχείριση και την επιλύση των προβλημάτων τους, σε ανθρώπους που ακολουθούν, που πορεύονται ειρηνικά και ήσυχα πίσω από αυτή, με χαμηλό προβληματισμό και το κυριότερο με ορίζοντα το καθεστώς της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Στον αντίποδα ακριβώς κινείται η ανατρεπτική λογική, η επαναστατική πολιτική, η ριζοσπαστική πρακτική. Θέλει στους δρόμους εργαζόμενους που είναι αποφασισμένοι να πάρουν τις τύχες τους στα χέρια τους. Είναι αποφασισμένοι να διαμορφώνουν οι ίδιοι τους στόχους και τα αιτήματά τους, τις μορφές πάλης τους. Μια τέτοια αντίληψη και πρακτική οδηγεί και συνοδεύεται πάντα από κριτική σκέψη, από πολιτικό προβληματισμό που δίνει προστητική και ορίζοντα την κοινωνία της ισότητας, το

επιδεικτική απουσία τους ή ακόμα και την εγκληματική συγχορδία τους, την περίοδο της προετοιμασίας των ολυμπιακών αγώνων, την περίοδο διεξαγωγής των ολυμπιακών αγώνων. Οπου, αν δεν έμεναν αισυγίνητοι από την περιπλάνηση του Ζέπελιν πάνω από τα κεφάλια τους, το παρακολουθούσαν με θαυμασμό.

■ Καραγκιοζηλίκια εργατοπατέρων

«Η ΓΣΕΕ καταγγέλλει την Εθνική Συλλογική Σύμβαση» διατυπώνιζε ο φιλοπασοκικός Τύπος την περασμένη Τετάρτη. Οποιος, όμως, μπει στον κόπτο να διαβάσει την ανακοίνωση που εξέδωσε η ΓΣΕΕ, η οποία συνοδεύεται από την επιστολή που έστειλε στις εργοδοτικές οργανώσεις, θα διαπιστώσει ότι η λέξη καταγγελία δεν υπάρχει πουθενά.

Γιατί η λέξη καταγγελία, όταν αναφέρεται σε συλλογική σύμβαση, έχει νομική σημασία. Σημαίνει ότι η σύμβαση δεν ισχύει και πάμε για καινούργια. Πράγμα, βέβαια, που δεν θέλει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία έχει μάθει να σέβεται την υπογραφή της, ιδίως όταν μ' αυτή έχει ξεπουλήσει συμφέροντα των εργαζόμενων. Ούτε πουθενά στο κείμενο αναφέρεται ποσοστό διεκδίκησης διορθωτικής αύξησης. Πού το βρήκαν, λοιπόν, το 1,5% που ανέφεραν τα πράσινα παπαγαλάκια; Τους το φιθύρισε στ' αυτί ο Πολυζωγόπουλος και το γραφανα καθαρά για πραπαγανδιστικούς λόγους.

Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία, παραθέτουμε το αίτημα της ΓΣΕΕ, όπως ακριβώς διατυπώθηκε στην επιστολή της προς τις εργοδοτικές οργανώσεις: «Είναι πλέον δεδομένο ότι τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι αυξήσεις που δόθηκαν με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. του 2004-2005, ένα εξάμηνο πριν την εκπνοή του 2005, έχουν μεταβληθεί ουσιαδώς σε βάρος των χαμηλότερων εισοδημάτων, που αφορά η Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. Το γεγονός αυτό καθιστά επιτακτική την ανάγκη άμεσης συνάντησης των κοινωνικών διαπραγματευτών για την αντιμετώπιση της κατάστασης που έχει προκύψει, μέσα από τη νέα Ε.Γ.Σ.Σ.Ε., στην κατεύθυνση της αναπλήρωσης του εισοδήματος από τον πληθωρισμό, τη συμμετοχή μας στο οικονομικό αποτέλεσμα από την αύξηση του Α.Ε.Π. και της παραγωγικότητας, καθώς και τη σταδιακή σύγκλιση με τους μισθούς στην Ευρωζώνη».

Τί ζητάει, λοιπόν, η ΓΣΕΕ; Να αρχίσουν από τώρα συζητήσεις για κάποιο διορθωτικό, που θα ενσωματωθεί στη νέα ΕΓΣΕΕ, δηλαδή του χρόνου! Εκανε μια προπαγανδιστική κίνηση, χωρίς καμιά πρακτική σημασία, για να δείξει πως τάχα ακολουθεί σκληρή πολιτική έναντι των εργοδότων. Του χρόνου, όπως κάθε δυο χρόνια, θα τρέξει να «δέσει» τους μισθούς για άλλα δυο χρόνια, για να χουν τα αφεντικά το κεφάλι τους ήσυχο.

■ Οι τεχνοκράτες προπομποί των πολιτικών

Μεθοδικά προς τον εργασιακό μεσαίωνα

Το χουν μάθει το μάθημά τους από τους Πασόκους οι Νεοδημοκράτες. Δεν ξεκινούν όπως παλιά ο Μητσοτάκης, που έπαιρνε φόρα κι όποιον πάρει ο χάρος. Θέλεις να περάσεις αντεργατικά μέτρα; Πρώτα πρέπει να δημιουργήσεις το κατάλληλο κλίμα. Να φανεί ότι εσύ ως κυβέρνηση στέκεις υπεράνω τάξεων και απλά πταίρεις μέτρα που εισηγούνται οι τεχνοκράτες, αφού πρώτα έχεις κάνει κοινωνικό διάλογο. Μέτρα μελετήμενα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της οικονομίας και του τόπου, τα οποία έχουν μεν κάποιο κοινωνικό κόστος, αλλά δεν μπορεί να γίνει αλλιώς.

Εβαλαν, λοιπόν, μπροστά τους τεχνοκράτες να εισηγηθούν αντεργατικά μέτρα, στο όνομα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, η οποία έχει ανασχεί στη «μεγάλη ιδέα του έθνους» της περιόδου διακυβέρνησης της ΝΔ. Δεν είναι, βέβαια, και τόσο «μπάνικη» η νέα «μεγάλη ιδέα», αλλά τί να κάνουν οι δεξιοί; Ούτε ΟΝΕ ούτε Ολυμπιάδα έχουν στη διάθεσή τους, αναγκαστικά θα περιοριστούν στην ανταγωνιστικότητα.

Ας εκεκαθαρίσουμε, καταρχάς το θέμα της πολιτικής ευθύνης, για να μην παραμιθαίσμαστε από διάφορους κωλοπετώσαμένους δεξιούς (τύπου Μανώλη), που βγαίνουν στα «παράθυρα» και λένε πως αυτά είναι απόψεις κάποιων τεχνοκρατών, που σκέφτονται σκληρά,

και όχι της κυβέρνησης. Την πολιτική ευθύνη αναλαμβάνει ο ίδιος ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας, στον πρόλογο που έγραψε για την «Επήσια έκθεση για την ανταγωνιστικότητα» (είναι ένα βιβλίο 200 περίπου σελίδων μεγάλου σχήματος). Γράφει:

«Η Έκθεση Ανταγωνιστικότητας του 2004, έτους σημαντικής αλλοίωσης στη διακυβέρνηση της χώρας, θέτει σε νέα βάση την προσέγγιση του όλου θέματος, με συστηματική διεισδυτικότητα, αξιόπιστη μεθοδολογία και την αναγκαία τόλη, αντιμετωπίζουμε τις παθογενεις και τις ογκυλώσεις της οικονομίας μας που έρχονται από το χθες. Οι προτάσεις που διατυπώνονται στην έκθεση θα μελετηθούν και θα τύχουν της κατάλληλης αξιολόγησης σε πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο».

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που χτυπά τώρα το στήθος της σαν κινηματογραφικός γοριλάς, έχει καταθέσει τη δική της συνδρομή σ' αυτό το ανοσοιούργημα, αφού τα κορυφαία στελέχη της συμμετέχουν κανονικά ως μέλη στο «Έθνικο Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης», ο δε Π. Λινάρδος-Ρυλμόν, επιστημονικός σύμβουλος του ΙΝΕ, ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, ήταν μέλος της Επιτροπής Εμπειρογνωμόνων που συνέταξε την έκθεση και απλώς μειοψήφισε. Σημασία, όμως, έχει ότι με την παρουσία του έδωσε το απαραίτητο κύρος σ' αυτή την επιτροπή, που

ανοίγει το δρόμο προς τον εργασιακό μεσαίωνα.

Και βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε την ένοχη σιωπή του Γιωργάκη, που όταν μίλησε δεν κατηγόρησε την κυβέρνηση για την ουσία των θέσεών της, αλλά γιατί δεν τις πρωθεύει με κοινωνική συναίνεση. Απευθύνθηκε, δηλαδή, στους καπιταλιστές, λέγοντάς τους ότι μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ μπορεί να πρωθήσει τα ίδια μέτρα με μικρότερη κοινωνική ένταση και χωρίς το ενδεχόμενο κόστος απεργιών.

Ας δούμε, όμως, τι εισηγούνται οι τεχνοκράτες (λειτουργώντας ως προπομποί των πολιτικών, ξεκινώντας από τις βασικές διαπιστώσεις τους, που είναι οι εξής):

«Οι μισθοί είναι που φταίνε για τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα του ελληνικού καπιταλισμού. Γιατί οι αυξήσεις μισθών στην Ελλάδα είναι μεγαλύτερες από τις άλλες χώρες της ΕΕ, τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, της Βαλκανικής και αρκετές χώρες της Μεσογείου.

«Το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος αυξήθηκε υπέρμετρα και οδήγησε σε απώλεια ανταγωνιστικότητας.

«Από τη σκοπιά των επενδυτών η αγορά εργασίας παρουσιάζει δυσκολιώνες και τα βήματα που έγιναν την τελευταία 15ετία στην κατεύθυνση της ευελιξίας είναι εξαιρετικά δειλά σε σύγκριση με άλλες χώρες, με αποτέλεσμα η ήδη χαμηλή συγκρετική θέση της ελ-

ληγικής οικονομίας να μη βελτιώνεται.

Αφού, λοιπόν, για όλα φταίνε οι... χαραμοφόρας εργάτες, οι τόσο... καλοπληρωμένοι, πρέπει να παρθούν μέτρα, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

1. Σημαντική βελτίωση της

ευελιξίας και της ποιότητας της αγοράς εργασίας με τη θέσπιση πρόσφορων κανόνων για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και του κόστους των υπερωριών, τη μείωση του κόστους κινητικότητας κ.ά. Φτηνότερες υπερωρίες, λοιπόν, δικαίωμα του εργοδότη να παρατείνει όσο θέλει τον εργάσιμο χρόνο στις περιόδους, ώστε να μην αναγκάζεται να πληρώνει υπερωρίες) και κατέργηση (ή στω δραστική μείωση) της αποζημίωσης για απόλυτη (αυτό σημαίνει «κόστος κινητικότητας»).

2. Συστηματική προσπάθεια για τη διασύνδεση των αμοιβών στη δημόσιο με την παραγωγικότητα; Κάντε την Ελλάδα Ταΐβαν. Κι αν δεν μπορείτε με τη μεριά του κεφαλαίου σημαίνετε για απόλυτη τη μετατροπή.

3. Διασύνδεση των αμοιβών με την παραγωγικότητα (τι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εγγυημένα μεροκάματα και πράσιν' αλογα...).

4. Συνεργασία των «κοινωνικών εταίρων» για βιώσιμες λύσεις στο Ασφαλιστικό, προς όφελος των εργαζομένων και της ανάπτυξης (μόνο που αυτά τα δύο δεν συμβιβάζονται, αλλά ακόμα και οι τεχνοκράτες μιλούν καμιά φορά την πονηρή γλώσσα των πολιτικών και των εργατοπατέρων).

5. Εκσυγχρονισμός και ανταγωνιστική λειτουργία των Δημόσιων Επιχειρήσεων (δηλαδή, χτύπημα των εργασιακών σχέσεων και αυξήσεις στα τιμολόγια).

Για την εργατική τάξη, όμως, τί περιεχόμενο έχει ήξειν ανταγωνιστικότητα; Απολύτως τίποτα. Οι εργάτες έχουν τα δικά τους ταξικά συμφέροντα. Οσο είναι αναγκασμένοι να ζουν μέσα στον καπιταλισμό, είναι υποχρεωμένοι να αγωνίζονται για βελτιώσουν τη θέση τους. Να πάρουν καλύτερα μεροκάματα, να έχουν καλύτερη ασφαλίση και σύνταξη, να μείνουν πράσινη τη μετατροπή.

Για την εργατική τάξη, όμως, τί περιεχόμενο έχει ήξειν ανταγωνιστικότητα;

Απολύτως λογικές από τη μεριά ανθρώπων που καλούνται να μελετήσουν το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας. Γιατί η ανταγωνιστικότητα δεν είναι η ίδια στην Ελλάδα Ταΐβαν. Κάντε την Ελλάδα Ταΐβ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 45η συνεδρίαση Παρασκευή, 13.5.05

Με την τελευταία ομάδα μαρτύρων υπεράσπισης του Γιάννη Σερίφη ολοκληρώθηκε η σημερινή συνεδρίαση.

Τον έχω υπερασπιστεί σε τόσα δικαστήρια που αναφωτιέμαι πλέον τι καινούργιο να πω, ήταν τα λόγια με τα οποία ξεκίνησε την κατάθεσή του ο Μανώλης Γλέζος. Συνέχισε με αναφορές στην πρώτη δίκη του Γ. Σερίφη, στην οποία τον είχε υπερασπιστεί μάζι με τον μακαρίτη πρόεδρο της ΕΔΑ Ηλία Ηλιού. Κάνοντας μια εκτενή αναφορά στο δεύτερο πτακόσμιο πόλεμο και στις μη βίαιες δράσεις, ο Μ. Γλέζος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Γ. Σερίφης είναι αντεξουσιαστής που αφεντίκια τη χρήση βίας.

Ο ηλεκτρολόγος μηχανικός και συνδικαλιστής Αντώνης Δραγανάρης μίλησε για τη γνωριμία του με τον Γ. Σερίφη και το κύρος που αυτός διαθέτει ανάμεσα στους εργαζόμενους. Τον χαρακτήρισε άνθρωπο της ανοικτής πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης, που δεν μπορεί να έχει σχέση με τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Απαντώντας σε ερώτηση του Κ. Αγαπίου διευκρίνισε πως η σχετική αναφορά του στον Σερίφη ειπώθηκε ενισχυτικά και προφανώς δεν έχει την άποψη ότι όποιος δεν έχει τη γνωστή δράση του Σερίφη ενδεχομένως να είναι ένοχος για τις κατηγορίες που του προσάπτουν. Εκανε, δημως, το λάθος να μπερδέψει τον Κ. Αγαπίου με τον συνονόματο και συνεπώνυμο ξάδελφό του, πολιτικό μηχανικό στο επάγγελμα, με τον οποίο υπήρξαν συνυποψήφιοι σε εκλογές του ΤΕΕ, γεγονός που έδωσε το δικαίωμα στον Αγαπίου να πει: Εδοτε που έχω δίκιο όταν μιλά για μαζική πλύση εγκέφαλου, ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο; Ο μάρτυρας διευκρίνισε ότι δεν γνωρίζει το πρόσωπο αλλά θυμάται μόνο το όνομα του μηχανικού.

Μετά την κατάθεση του μάρτυρα, ο Κ. Αγαπίου έκανε ένα σχόλιο. Σκέφτομαι τι θα γινόταν -είπε- αν είχα βγει από την αιθουσά, όπως βγάνω συχνά. Σας θυμίζω ότι και ο Κ. Ζερβομπεάκος πετάχτηκε από την καρέκλα του, όταν τον είπα ότι δεν είμαι πολιτικός μηχανικός.

Ο συνδικαλιστής εκπαιδευτικός Θανάσης Τσιριώτης είπε πως μεταφέρει και τη γνώμη των συναδέλφων του για τη νέα διάωξη κατά του Γ. Σερίφη και το ερώτημα όλων για το πού βαδίζουμε. Ενέταξε στο γενικότερο πλαίσιο της κρατικής καταστολής τη διάωξη Σερίφη και αναφέρθηκε στη γνωριμία τους μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και τις μεγάλες κινητοποιήσεις της δεκαετίας του '80. Ο Γ. Σερίφης -είπε- δεν ζήτησε τίποτα από την πολιτεία, δεν ζήτησε τίποτα από τις εργοδοτικές αρχές, αλλά διεκδίκησε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων της δουλειάς να βγουν από την αφάνεια και να γίνουν οι πρωταγωνιστές των εξελίξεων. Καταφέρθηκε ακόμα ενάντια στην αρχή της συλλογικής ευθύνης και της ψυχικής συνδρομής, αναφερόμενος και στην απειλή ενάντια σε εκπαιδευτικούς που είχαν καταλάβει τα γραφεία διευθύνσεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η εφαρμογή αυτής της αρχής μας ξενίζει, μας προκαλεί έκπληξη και ως συνδικαλιστικό κίνημα θέλουμε να καταθέσουμε την αγωνία μας, κατέληξε. Επανερχόμενος στον Γ. Σερίφη σημείωσε πως ένας άνθρωπος που ζει στο φως της δημοσιότητας πρέπει να αντιμετωπίσει ως τέτοιος. Είμαστε εδώ για να υπερασπίσουμε έναν συνδικαλιστή μας, έναν άν-

θρωπό που υπερασπίστηκε δικαιώματα τα οποία υπερασπίζόμαστε και εμείς με την παρουσία μας εδώ. Με ράτησαν οι μαθητές μου -κατέληξε ο Θ. Τσιριώτης- και τους είπα ότι θα είμαι στον Κορυδαλλό, όπου δικάζονται άνθρωποι με κατηγορητήρια αδύναμα. Για να υπερασπιστώ ανθρώπους που ισχυρίζονται την αξιοπρέπειά τους. Θέλω να γρίσω τη Δευτέρα στο σχολείο και να μπορώ να τους μεταφέρω μια αισιόδοξη εικόνα. Στους μαθητές μου μιλησα για τους καρμπονάρους, για το Ρήγα Φεραίο, για ανθρώπους που αντιστάθηκαν με όποιον τρόπο συντοίχησαν ότι έπρεπε να αντισταθούν.

Ο καθηγητής πολιτικής επιστήμης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Άλκης Ρήγος αναφέρθηκε εισαγωγικά στη δυσκολία που αισθάνεται ευρισκόμενος στην διάσημη αίθουσα που βρέθηκε πριν 28 χρόνια για τον ίδιο άνθρωπο. Μήλησε για τις πολύχρονες διώξεις του Γ. Σερίφη και εξέφρασε την πεποίθησή του, στηριζόμενος και στη γνωριμία τους, ότι δεν έχει καμιά σχέση με αυτά που του αποδίδει η κατηγορία.

Απαντώντας σε σχετική παρέμβαση της Γ. Κούρτοβική, ο πρόεδρος διευκρίνισε ότι οι ερωτήσεις που γίνονται από έδρας και που συσχετίζουν τη δημόσια δράση του Σερίφη με τον αποκλεισμό κάθε πιθανότητας εμπλοκής του σε οργανώσεις όπως ο ΕΛΑ δεν υπονοούν οτιδήποτε το επιβαρυντικό σε βάρος των υπόλοιπων κατηγορούμενων. Αυτό είναι αυτονότητα, είπε. Ο Γ. Σερίφης -είπε- ο Α. Ρήγος- απέκτησε μια κάλυψη στην περιόδου των 28 χρόνων, δεν την είχε από την αρχή. Ενας άλλος άνθρωπος, που δεν θα είχε αυτή την κάλυψη, θα βρισκόταν σε πολύ πιο δύσκολη θέση.

Ο βουλευτής του ΣΥΝ Φώτης Κουβέλης ανέφερε ότι γνωρίζει τον Γ. Σερίφη εδώ και δεκαετίες από τη συνδικαλιστική και πολιτική του δραστηριότητα, που ήταν δημόσια και απ' αυτό συμπεριέβασε στην αρχή της επιστημονικής δράσης του Σερίφη, που δεν θα είχε αυτή την κάλυψη στην περιόδου του Σερίφη. Η ανάμνησή μου απ' αυτή τη συνεργασία -είπε- είναι εξαιρετικά θετική. Εχω την εικόνα ενός εξαιρετικά δραστήριου κοινοτάρχη.

Ο γιατρός Ανδρέας Ηλιόπουλος αναφέρθηκε στην πολύχρονη προσωπική γνωριμία του με τον Γ. Σερίφη και είπε πως επειδή γνωρίζει τον χαρακτήρα του θα του προκαλούσε εξαιρετική έκπληξη η συμμετοχή του σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Ο καθηγητής πολιτικής φιλοσοφίας στο Πάντειο Γιώργος Ρούσσης δήλωσε πως ούτε ο Σερίφης ούτε οι μάρτυρες του θα έπρεπε να βρίσκονται εδώ και γ' αυτό δεν θα μπει στη λογική να αποδείξει ότι ο Γιάννης είναι καλό παιδί. Απέδωσε σε σκοπιμότητα των Αμερικάνων τη διάωξη και υποστήριξε πως οι καλύτεροι μάρτυρες υπεράσπισης του Σερίφη είναι οι διώκτες του. Η ιστορία διώξεων του Σερίφη -είπε- ο Γ. Ρούσσης- αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Η δίκη είναι πολιτική και αυτό φαίνεται και μόνο από το χαρακτηρισμό της ως δίκης του ΕΛΑ. Αρα, είναι αντιδημοκρατικό να μη θεωρείται πολιτική η δίκη. Καταφέρ-

θηκε ενάντια στην αρχή της συλλογικής ευθύνης, σημειώνοντας πως από την περίφημη ρήση του Λάμπτρου «και για όσα ξέχασα να τους κηρύξετε ενόχους» μέχρι την απόφαση στην πρώτη δίκη του ΕΛΑ δημιουργείται μια νομολογία καθαρά αντιδημοκρατική. Εχουμε -κατέληξε- ένα σύνολο παραβιάσεων της αστικής νομιμότητας, που δείχνει ότι και αυτή η δίκη κινείται σε πλαίσια μη ανεξάρτητης δικαιοσύνης. Το καθεστώς της αστικής δημοκρατίας, σύμφωνα με τον Γ. Ρούση, έχει επεραστεί, αυτό το γνωρίζει και γίνεται όλο και πιο αυταρχικό. Ενα από τα μέσα που χρησιμοποιεί είναι και η δικαιοσύνη, που είναι ένας από τους μηχανισμούς της πολιτικής εξουσίας.

Η Δέσποινα Σπανού, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, κατέθεσε ότι γνωρίζει πολλά χρόνια, ότι βρέθηκαν μαζί σε απεργιακούς αγώνες, ότι συνεργάστηκαν ακόμα και σε συγγραφή προκρύπειων, στην υπόθεση του Ρολέ Πόλει και σε άλλες περιπτώσεις. Θυμάται ακόμα τον Τσιραρίδη να συμμετέχει στη συλληφθείσα στην πόλη της Καρδίτσας.

Ο Αντώνης Χαρίτης, υπάλληλος του Δήμου Καισαριανής, αναφέρθηκε στη συνδικαλιστική δράση του Γ. Σερίφη και αναφέρθηκε γενικότερα στην παραβιάση του τεκμήριου αθωάρτητας στις δίκες και καταδίκες χωρίς αποδείξεις.

Ο Γιώργος Χαριτίδης, υπάλληλος του ΠΑΣΟΚ, δήλωσε ότι είναι εύκολο να καταθέσει, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά. Ελπίζει να είναι η τελευταία. Γνωρίζει τη διώξεις που έχει υποστεί. Η δράση του ήταν διάφορη -είπε- και εξέφρασε την απορία πως αυτοί οι άνθρωποι των διωκτικών μηχανισμών «είδουν κάτι που δύλοι δεν έβλεπαν». Ο Α. Καρράς αναφέρθηκε και στη γνωριμία του με τον Κ. Αγαπίου, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και εξέφρασε την απορία πως αυτοί οι άνθρωποι των διωκτικών μηχανισμών ζήλος του οδήγησε και αυτόν ως θύμα για την εκκαθάριση κάποιων υποθέσεων.

Ο Γιώργος Χαριτίδης αναφέρθηκε στην αρχή της επιστημονικής δικαιούμαστε στη δημόσια δράση του Σερίφη από την εκάστηση του Σερίφη από την Επίτημη, στημένε. Οι Αμερικάνοι φτιάχνουν μια ψυχολογική κατάσταση, μια πίεση στην ελληνική κοινωνία, την κυβέρνηση, τους μηχανισμούς «είδουν κάτι που δύλοι δεν έβλεπαν». Ο Κ. Αγαπίου, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και εξέφρασε την απορία πως αυτοί οι άνθρωποι των διωκτικών μηχανισμών ζήλος του οδήγησε και αυτόν ως θύμα για την εκκαθάριση κάποιων υποθέσεων.

Και όμως, μολονότι δεν είναι καθόλου δύσκολο να κάνεις τους παραπάνω συλλογισμούς, το δικαστήριο έχει απορρίψει το αίτημα να κληθεί ως μάρτυρας ο Αμοιρίδης, ενώ στο νέο αίτημα Κανά επιφυλάχτηκε.

Το σενάριο τώρα δένει καλύτερα. Ο Πουλλακίδης παραδέχτηκ

■ 47η συνεδρίαση Τρίτη, 17.5.05

Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με τους τελευταίους μάρτυρες υπεράσπισης του Α. Κανά.

Η Μοσχούλα Κανά συνέχισε να σκιαγραφεί τα πάθη του αδερφού της από την Κυριακίδου, τις βρισιές και τις απειλές επί σειρά ετών. Αμέσως μετά, με δήλωσή του ο Κανάς κατήγγειλε τις τηλεφωνικές απειλές εναντίον μαρτύρων υπεράσπισης του, τις οποίες απέδωσε στον Αμοιρίδη και την Αντιτρομοκρατική. Κατηγόρησε επίσης τον εισαγγελέα ότι θεωρεί δεδομένο πως αυτός ήταν στον ΕΛΑ και γ' αυτό ρώτησε την αδελφή του γιατί ο Κανάς μήνες την Κυριακίδου και όχι την ίδια. Ο εισαγγελέας χαρακτήρισε απαράδεκτα τα λεχθέντα από τον Κανά, είπε ότι η ερώτησή του δεν ήταν αυτή και δεν είχε τέτοιο νόημα, ενώ μαζί του συμφώνησε και ο πρόεδρος.

Ο Κ. Αγαπίου ζήτησε να κληθεί ως μάρτυρας ο Αμοιρίδης, αφού είναι απόδειγμένη πλέον η σχέση του με την Κυριακίδου και έχει παρασημοφορηθεί γ' αυτή την υπόθεση. Το ίδιο αίτημα υπέβαλε γραπτώς και η υπεράσπιση Κανά (Κ. Συνοδινός). Ζήτησε να κληθεί ο Αμοιρίδης για να ερωτηθεί σε ποιες ενέργειες προέβη και εισέπραξε θητική και υλική αμοιβή, δεδομένου ότι δεν ενήργησε ως ανακριτικός υπάλληλος. Ο εισαγγελέας Μ. Ανδρειωτέλλης, μολονότι -όπως είπε- δεν πρέκυψε ότι ο Αμοιρίδης θα πει κάτι συγκεκριμένο, πρότεινε να γίνει δεκτό το αίτημα και να κληθεί, για να μην αισθάνονται οι κατηγορούμενοι αδικημένοι. Το δικαστήριο, μετά το πρώτο διάλειμμα, έκανε δεκτό το αίτημα.

Ο Γιάννης Κανάς κατέθεσε ότι από μικρά παιδιά δύλευαν πάντα μαζί με τον αδερφό του. Ακόμα και την περίοδο που πήγαιναν σε νυχτερινές σχολές, τη μέρα δυύλευαν μαζί. Ο αδερφός του δεν κρύφτηκε ποτέ και την περίοδο που αναφέρει η Κυριακίδου ότι δήθεν κρυβόταν, αυτοί είχαν τουλάχιστον δυο οικοδομές. Μάλιστα, το μαγαζάκι που είχαν στη Σωκράτους, είχε χρησιμεύσει ως η πρώτη έδρα του Συλλόγου Κιμωλίων, μέχρι να αγοράσει ο Σύλλογος δικό του γραφείο. Ο αδερφός του -είπε- παντρεύτηκε την Κυριακίδου παρά τη θελησή του, επειδή τον πίεσε η μητέρα τους, αλλά στην ουσία δεν έζησαν καθόλου μαζί. Το '81 ο αδερφός του έπιασε το υπόγειο στην Πάτρα και το χρησιμοποιούσε ως γκαρσονιέρα. Βασικά έμενε στο σπίτι του μάρτυρα, αλλά και στην Πάτρα. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι είχε επισκεφτεί την Πάτρα και σε ερώτηση του προέδρου περιέγραψε με ακρίβεια το διαμέρισμα. Το ίδιο και για τη γκαρσονιέρα της Αμοιρίου, που νοίκιασε ο Κανάς μετά την Πάτρα. Αναφέρθηκε, επίσης, στη συνεργασία τους με τον Χρ. Τσιγαρίδα στην Αθήνα και την Κάλυμνο, διαμεύδοντας την Κυριακίδου και επιβεβαιώνοντας απόλυτα τον Τσιγαρίδα, για την έναρξη, την εξέλιξη και τη λήξη της συνεργασίας τους (αναφέρομαστε στα όσα έχει δηλώσει ο Χρ. Τσιγαρίδας αξιολογώντας την κατάθεση Κυριακίδου, σ' αυτή και την προηγούμενη δίκη). Στο τέλος της κατάθεσης του μάρτυρα ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε και του έκανε μια-δυο ερωτήσεις και ο Γ. Κανάς επιβεβαίωσε ότι στο ξενοδοχείο στην Κάλυμνο ο Τσιγαρίδας ούτε ιδιοκτήτης ήταν (είχε ένα μικρό ποσοστό της τάξης του 6%, που έχει γίνει 4%) ούτε εργολάβος. Οι απαντήσεις του προκάλεσαν το δικτικό σχόλιο του προέδρου: «Επομένως, κύριε Τσιγαρίδα, καθίστασθε αναξιόπιστος ως προς τις διακοπές που μας έχετε υποσχεθεί στο ξενοδοχείο σας». Ο Α. Κανάς, όμως, επιστρέφοντας εσπευσμένα από το καπνιστήριο, πέταξε την... ατάκα του: «Και μηδέν τα εκατό να είχε, αυτός θελεγχε τα πάντα», για να επανέλ-

θει ο πρόεδρος με ένα τελευταίο δηκτικό σχόλιο: «Ηταν βασικός μέτοχος δηλαδή!»

Η Ιωάννα Κανά, κατέθεσε ότι ο θείος της δεν είναι τρομοκράτης, γιατί αγαπά πά την ανθρώπινη ζωή ενώ ένας τρομοκράτης όχι, ότι είναι κοινωνικός, ότι ογκοπούσε τους συγγενείς του, ενώ η Κυριακίδου ήταν ένα προβληματικό άτομο που δημιουργούσε πάντα φασαρίες. Κατέθεσε, ακόμη, ότι επικοινώνησε με την Ξενόρρη της (την κόρη του Κανά και της Κυριακίδου), η οποία κάποια στιγμή είχε απειλήσει και τον ίδιο. Αναφέρθηκε και στις αλλοπρόσαλλες καταθέσεις της Κυριακίδου, που τον οδηγούν στο συμπέρασμα ότι είναι αναξιόπιστη. Πότε ξύπνησε μέστι της το πατριωτικό καθήκον; αναφωτήθηκε. Οταν πλησίαζε η έναρξη των ολυμπιακών αγώνων; Και γιατί τόσα χρόνια δεν έλεγε τίποτα και άργησε την Ελλάδα να ματοκυλίεται από τους τρομοκράτες; Κατά τον μάρτυρα, ο Κανάς δεν θα μπορούσε ποτέ να είναι τρομοκράτης, διότι είχε πολλές φορές αισθάνθει τον αποτροπισμό του, όταν γνώταν γνωστές διάφορες ενέργειες την ευθύνη των οποίων αναλάμβανε η 17Ν ή άλλες οργανώσεις.

Ο Ι. Μουστάκας μίλησε για σκευωρία της Κυριακίδου και του Βεντούρη κατά του Κανά, επειδή και οι δυο έτρεφαν μίσος εναντίον τους. Ο Κανάς υποδέχονταν τον πρωθυπουργό, τον Μπους, όποιον ερχόταν από το εξωτερικό, τι τρομοκράτης να ήταν; Τρομοκράτες είναι αυτοί που είναι έξω.

Η σύζυγος του αδελφού του Κανά, Καλλιόπη Μαρκαντώνη, ανέφερε πως δεν γνώρισε την Κυριακίδου στην οικογένεια Κανά. Μόνο πληροφορήθηκε την ύπαρξή της και την περιπέτεια του κουνιάδου της μ' αυτή. Τη γνώρισε αργότερα στην Κίμωλο και η εμπειρία της δεν ήταν η καλύτερη. Περιέγραψε μια ιστορία χρόνων γεμάτη ύβρεις και απειλές της Κυριακίδου προς τον Κανά και προς την ίδια τη μάρτυρα. Αναφέρθηκε σε έναν άγριο καυγά στη διάρκεια του οποίου η Κυριακίδου απειλούσε τον Κανά ότι θα πάει και θα πει πως είναι μέλος της 17Ν, πως οι γκαρσονιέρες που έχει για να πηδάεις τις γκόμενες είναι γιαφέκες και πως θα τη βοηθήσει ο φίλος της ο Βασιλάκης ο μπάτσος. Η μάρτυρας κατέθεσε πως και αυτή και ο σύζυγός γνώριζαν τις γκαρσονιέρες του Κανά και στην Πάτρα και την Αμφίσση.

Στην ίδια κατεύθυνση ήταν και η κατάθεση του αδελφού του Κανά, Μανούσου, που επίσης κατέθεσε ότι γνώριζε και είχε επισκεφτεί τη γκαρσονιέρα στην Πάτμου, καθώς και της αδερφής του Μοσχούλας, η οποία περιέγραψε πολλά επεισόδια από το λυσσαλέο κυνηγητό που υπέστη ο Κανάς από την Κυριακίδου. Σημειώνουμε την εύστοχη ερώτηση της εφέτη Μ. Χυτήρογλου προς τη Μοσχούλα Κανά, αν ποτέ ο αδερφός της της έκανε λόγο για οργανώσεις, επειδή -όπως είπε- η δικαστής- θα ήταν πιο λογικό να προσπαθήσει ο Κανάς να προσηλυτίσει κάποιο από τα αδέρφια του. Η απάντηση της μάρτυρα ήταν αρνητική. Ο Κανάς -είπε- ήταν πάντοτε δημοκρατικός άνθρωπος και δεν έκρυψε τις αντιλήψεις του, όμως, η οικογένεια τους έμαθε για τον ΕΛΑ και συνειδητοποίησε σε πάντα να τον μπλέξουν λόγο πριν τη σύλληψή του. Κατά τα άλλα, η Μ. Κανά ανέφερε ότι ο αδερφός της είναι ένας ιδιαίτερης άνθρωπος και προς επίρρωση του ισχυρισμού της ανέφερε στο δικαστήριο ότι ο ίδιος ο Κανάς πήγε στο Αγιό Όρος και έφερε στην Κίμωλο την εικόνα της Κιμώλιας Αγίας Μεθοδίας, ενώ κατέθεσε στο δικαστήριο το κείμενο της ομιλίας που είχε εκφωνήσει, μιας ομιλίας με έντονη θρησκευτική φύση.

Στην ίδια κατεύθυνση ήταν και η κατάθεση του αδελφού του Κανά, Μανούσου, που επίσης κατέθεσε ότι γνώριζε και είχε επισκεφτεί τη γκαρσονιέρα στην Πάτμου, καθώς και της αδερφής του Μοσχούλας, η οποία περιέγραψε πολλά επεισόδια από το λυσσαλέο κυνηγητό που υπέστη ο Κανάς από την Κυριακίδου. Σημειώνουμε την εύστοχη ερώτηση της εφέτη Μ. Χυτήρογλου προς τη Μοσχούλα Κανά, αν ποτέ ο αδερφός της της έκανε λόγο για οργανώσεις, επειδή -όπως είπε- η δικαστής- θα ήταν πιο λογικό να προσπαθήσει ο Κανάς να προσηλυτίσει κάποιο από τα αδέρφια του. Η απάντηση της μάρτυρα ήταν αρνητική. Ο Κανάς -είπε- ήταν πάντοτε δημοκρατικός άνθρωπος και δεν έκρυψε τις αντιλήψεις του, όμως, η οικογένεια τους έμαθε για τον ΕΛΑ και συνειδητοποίησε σε πάντα να τον μπλέξουν λόγο πριν τη σύλληψή του. Κατά τα άλλα, η Μ. Κανά ανέφερε ότι ο αδερφός της είναι ένας ιδιαίτερης άνθρωπος και προς επίρρωση του ισχυρισμού της ανέφερε στο δικαστήριο ότι ο ίδιος ο Κανάς πήγε στο Αγιό Όρος και έφερε στην Κίμωλο την εικόνα της Κιμώλιας Αγίας Μεθοδίας, ενώ κατέθεσε στο δικαστήριο το κείμενο της ομιλίας που είχε εκφωνήσει, μιας ομιλίας με έντονη θρησκευτική φύση.

για τον ΕΛΑ. Αν ήξεραν δεν θα το έλεγαν;

Αποκλείετε να υπήρχαν δύο Τζορτζ; επανήλθε σε μια ύστοτη προσπάθεια ο εισαγγελέας. Αν υπήρχαν δύο Τζορτζ; -απάντησε ο Βορίνας- τότε η Αντιτρομοκρατική θα έστελνε τα έγγραφα στην ανάκριση και θα έλεγε «άλλος ο ένας Τζορτζ; και άλλος ο άλλος Τζορτζ;», δεν θα έκρυψε τα έγγραφα που αποκάλυψε γεγονότα εγώ. Στη συνέχεια ο εισαγγελέας ζήτησε τα έγγραφα, τα οποία δεν είχε μαζί του ο δημοσιογράφος, τα οπίχθιμα συνήγορος του Κανά. Πράγματι, στα έγγραφα αυτά η Αντιτρομοκρατική αντιστοιχίζει τα ψευδώνυμα που αποδίδονται στους Τσιγαρίδη, Αγαπίου και Κανά (Αντριό, Φιλίπ, Τζορτζ;) σε αλλοδοπούς που αναφέρονται με τα ονοματεπώνυμά τους.

Απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις της εφέτη Μ. Χυτήρογλου, ο Σ. Βορίνας είπε πώς γίνονταν συνεχώς λί

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Σήμερα γιορτάζουν τα ονόματα που έχουν ταλαιπωρήσει τον τόπο. Από τους πάντα παρόντες στην πολιτική σκηνή Κωνσταντίνους (Γλεζούργκ, Καραμανλή, Μητσοτάκη κλπ) μέχρι την... ωραία Ελένη (ποια Κούρκουλα, ρε πενασμένε μύωπα, την αφορμή του πολέμου στην 3 λέω). Χρόνια δολά.

* Αν είσαι συμπλεγματικός, αρπάζεις κάθε ευκαιρία να προβάλλεις το εγώ σου και κοιτάς να την εκμεταλλεύεις, προσποδώντας να την μετατρέψεις σε προσωπικό κεφάλαιο. Αυτό που βρήκε ο Βούγιας να πει μετά την ομηρία στο Πολυτεχνείο, ήταν ότι «οι καταληψίες του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης του '73, βρεδήκαμε όμηροι κατάληψης του πανεπιστημίου της Αθήνας το 2005». Ανατριχίασμε...

* Για πρώτη φορά από το 1974 η νομαρχία Θεσσαλονίκης δεν συμμετείχε στις εκδηλώσεις για την εργατική πρωτομαγιά! Άλωνίζουν οι χλευαστές του εργατικού κινήματος, επαναφέροντας παλιές αγαπημένες πρακτικές. Άλλωστε ποιος θα τους ζητήσει το λόγο; Οι ομοιδείστες τους από την κεντρική πολιτική σκηνή, που πρώτοι επιχείρησαν ν' απαξιώσουν την ημέρα; Ή το κίνημα, έτσι ώπες σωστά κι ακριβοδίκαια περιγράφεται στη σήλη «Στο ψαχνό» του περασμένου φύλου της Κόντρας;

* 1.600 εργοδότες της Πιερίας ζητούν πιεστικά κι απροσχημάτιστα 6.500 άδειες για αλλοδαπούς εργάτες από Αλβανία και Βουλγαρία! Ο νομάρχης πρώθησε το αίτημα κι ο υφυπουργός εξωτερικών Μρ Βαληνάκης, έσπευσε σεμνά κι ταπεινά να τους ικανοποιήσει, μιας και η καλλιεργητική περίοδος βρίσκεται στο φόρτε της κι η ανησυχία είναι έδηλη. Καταλαβαίνετε ότι, κι εμείς;

* Οι τρεις νέοι θουλεύτες που προέκυψαν από το όργιο των λευκών ψηφοδελτίων, πάρινοντας τη δέση άλλων, θα εισπράξουν αναδρομικά τους μισθίους των προηγούμενων δεκαετεών μηνών! Οι τρεις που αποχωρούν όμως, δεν θα τους επιστρέψουν! Ποιος θα καλύψει το ποσόν, μη δυσαρεστώντας κανέναν; Οι κυρίαρχοι λαμάκες. Εγώ, εσύ κι οι άλλοι. Χωρίς όχληση κι περιπτές διαμαρτυρίες παρακαλώ.

* Όπως σητηλεύουμε τα κακώς κείμενα, έτσι επικροτούμε και τα καλά που υποπίπουν στην αντίληψή μας. Να ένα πρόσφατο mail που στείλαμε στον «Αγγελιοφόρο», αναφέρομενο σε δημοσιογράφο φωτεινή εξαίρεση των ίσων λυμαίνονταν τον χώρο: «Θερμά συγχαρητήρια στον κύριο Νίκο Καρρά. Το ήδος, η ιστορική μηνή, η συνέπεια και η ευρυμάθειά του, με αδωνύν να τον συγχώρει δερμά για το σύνολο των άρδων του, παρ' όλο που δεν συμφωνούμε πάντα. Μακάρι να μπορούσα να πω το ίδιο και για άλλους, τόσο αυδόρημα, μετά από προσεκτική κι συνεχή ανάγνωση!». Αυτό πιστεύουμε, αυτό κάναμε, για έναν δημοσιογράφο που δυμάται ακόμη τον Αρη και που μπορεί να αρδώνει λόγο στο έρημο, ισοπεδώμενό τοπίο του τύπου της συμβασιλεύουσας. Και πάντα ελπίζουμε πως κάποτε, όλο και πιο πολλοί θα τολμούν να μιλούν και να πάρουν δέση. Τουλάχιστον...

* Κάποιος χαμερής τσαρλατάνος που στην ίδια εφημερίδα υπογράφει ως «προβοκάτωρ» (από κει να καταλάβετε περί τίνος πρόκειται...), σε μια προσπάθεια υποβολής πιστοποιητικού νομιμοφρούσυντης δια πάσα νόμιμον χρήση, αποκαλεί τους πρωταγωνιστές του πρόσφατου συμβάντος στο Πολυτεχνείο «μαγκάκια που δέρνουν, ξεφτίλζουν κι φυλακίζουν με το έτοι δέλω». Αν δεν διευκρίνιζε σε ποιους αναφέρεται, δια πάριναμε όρκο πως μιλάει για τα ένστολα αφεντικά του... Το μαρτυράει όμως κι η έλλειψη της λέξης «πυροβολούν».

* Τον καιρό που τα άλλα μαγκάκια πυροβολούν, σκοτώνουν και αδωνονται, τον καιρό που τα μεμονωμένα περιστατικά τους βγαίνουν στη φόρα, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας καμιά σητηλίευση των γεγονότων, ούτε καν αναφορά. Τα λυτά και δεμένα κορόσκυλα στις αιλίξ της εξουσίας, γαμγίζουν επιλεκτικά. Κι έπειτα τρέχουν να γλείψουν τα άγια χέρια των μεγάλυμων αφεντικών που τους χαρίζουν κοκαλάκια, για να κυλάει όμορφα η σκυλοζώη.

* Ολοκληρώνοντας την ενασχόλησή μας με τη συγκεκριμένη εφημερίδα της συμβασιλεύουσας, καταγγέλλουμε την μεγάλη απάτη: Κάθε μέρα έχει πρωτοσέλιδο την αναγγελία χιλιάδων δέσεων εργασίας, καπηλευόμενη την αγωνία των δύσμοιρων ανέργων. Πέρα από τότι μαζεύει δέσεις από όλη την Ευρώπη, πέρα από τότι δημοσιεύει προκηρυξεις μιαδυο μέρες πριν λήξουν [δεν προλαβαίνεις ούτε να ενημερωθείς, όχι να συμμετάσχεις] η απάτη έγκειται στο ότι μία δέση την κάνει να φαίνεται για δυο, τρεις ή περισσότερες! Αν π.χ. κάποιος εργοδότης ζητάει για ΜΙΑ δέση εργασίας έναν απόφοιτο είτε γυμνασίου είτε λυκείου είτε ΑΕΙ, η εφημερίδα την γράφει τρεις φορές, μια για κάθε επίπεδο γραμματικών γνώσεων (την ίδια, μία και μόνη δέση!!!). Γεμίζουν έτσι οι σελίδες, στη συνέχεια γίνεται η πλασματική σούμα κι έτσι ωραία προκύπτουν οι χιλιάδες δέσεις που δελεάζουν το πιδάνο αγοραστικό κοινό της εφημερίδας και που είναι πολύ λιγότερες στην πραγματικότητα! Ψάχτε το.

* Είναι ακόμα Μάρης, ο μήνας των γαϊδουριών.

* «Εσείς παλικάρια εκεί στο Τέννεσυ, στο Ρίτσμοντ που παίζετε τις φυσαρμόνικες ειρηνικά στον άνεμο, πότε δ' ακούσετε τ' αδέρφια σας που ξεφωνίζουν τόσα χρόνια; Τραγούδησε, όχι οδυρμούς, τραγούδα να περάσεις τα πέλαγα και δα σ' ακούσουν, δε γίνεται, δα φτάσει εμβατήριο ο δυμός σου παντού στον κάθε κόσμο και δα νικήσει αυτός» (Θανάσης Φωτιάδης – «Πολιτεία του Σεπτεμβρίου»).

Κοκκινοσκουφίσα

παραπήρησε τίποτα το περιέργιο στη ζωή της Αθανασάκη (π.χ. να λείπει κατά χρονικά διαστήματα) και τοποθέτησε περί το 1997 το περιστοτικό με τον Περάκη. Επίσης, ότι η συγκεκριμένη δουλειά που έκαναν η σύζυγός του και η Ειρήνη ήταν μια δουλειά ψυχοφθόρα που απαιτούσε να είναι κανείς σε ετοιμότητα ακόμα και τη νύχτα, μη τυχόν φτάσει κάποιο γκρουπ ή παρουσιαστεί κάποιο πρόβλημα. Ουδέποτε η Αθανασάκη αναζητήθηκε ακόμα και τη νύχτα και δεν βρέθηκε. Επίσης, ουδέποτε σε συζητήσεις η Αθανασάκη εμφανίστηκε να επικροτεί έσω ενέργειες σαν κι αυτές που της αποδίδονται (ο κύκλος αυτών των ερωτήσεων έγινε από τον εφέτη Λ. Ντούλη). Απαντώντας σε ερωτήσεις της υπεράσπισης (Α. Κωνσταντάκης), ο μάρτυρας διευκρίνισε ότι την περίοδο που δεν υπήρχαν τα κινητά τηλέφωνα, οι εργάζομενοι όπως η Αθανασάκη ήταν υποχρεωμένοι να δίνουν ανά πάσα στιγμή το στήμα τους στο γραφείο, για να μπορούν να τους βρουν στην περίπτωση που έπρεπε να λύσουν κάποιο πρόβλημα με τα γκρουπ.

Η Αγγελική Μαργαρίτη, στενή φίλη της Αθανασάκη, μίλησε για τη φιλία τους από τότε που γνώρισαν τον εαυτό τους. Μαζί στο σχολείο, στην παρέα, μοράζονταν τα πάντα, γ' αυτό και της είναι οδιανότητες οι κατηγορίες. Έχω συγκλονιστεί –είπε η μάρτυρας– δεν μπορώ να δουλέψω, έχω καταχρεωθεί. Μπαίνω στο Internet, διαβάζω αυτά που είπε η πρόδρος, ότι δεν υπάρχει κοντά με τη φιλία της Αθανασάκη, μίλησε για την αρχή –είπε– σκεφτήκαμε ότι κάποιος τη φλερτάρει. Απαντώντας σε συγκεκριμένα ερωτήματα από την Εδρα, είπε πως ο ίδιος γνώριζε την Αθανασάκη από τότε που αυτή ήταν στην KNE, ότι καμιά φορά έχεινται και είναι έτοιμος και τώρα να την φωνάξει Μυρτώ, ότι η αποχώρηση της από την KNE ήταν στην Περάστρη. Στην αρχή –είπε– σκεφτήκαμε ότι κάποιος τη φλερτάρει. Μετά ότι πρόκειται για πρόταση δουλειάς. Οταν της έδωσε το φάκελο με την αρχή της έπειτα από την Εδρα, είπε πως η Αθανασάκη δεν θα μπορούσε να έχει καμιά εμπλοκή με τον ΕΛΑ, όχι μόνο επειδή ιδεολογικά παρέμενε πάντα στο χώρο του ΚΚΕ, αλλά και επειδή λόγω της έντονης κοινωνικότητάς της και της δουλειάς της δεν θα μπορούσε να έχει συνωμοτική δράση.

Εντύπωση προκάλεσε η επιμονή του εισαγγελέα να ρωτάει τους μάρτυρες -αμφισβητώντας εμφέρσως το περιστατικό με τον Περάκη- γιατί η Αθανασάκη πήρε το φάκελο με τα λεφτά και τον επέστρεψε σε δεύτερη συνάντηση. Η επιμονή αυτή προκάλεσε την αντίδραση της Αθανασάκη, η οποία είπε πως οι μάρτυρες δεν γνωρίζουν όλες τις λεπτομέρειες. Διευκρίνισε, λοιπόν, ότι πήρε το φάκελο γιατί δεν ήξερε ότι περιείχε χρήματα. Σε μια συνάντηση πενταλέπτου (είχε φύγει από τη δουλειά της με μικρή άδεια), ο τύπος αυτός της είπε ότι ανήκει σε μια διεθνή εταιρία ερευνών, χωρίς να της εξηγήσει τι και πως. Της είπε να πάρει το φάκελο και σε επόμενη συνάντηση πενταλέπτου (είχε ταξιδέψει από την Αγαπούντη) και μου είπε: «Ηρέμησε, τελείωσε το θέμα». Μόλις ήταν αστυνομικός και δεν είχα μέσα μια γνωστή πλέοντας την Αγαπούντη, που είπε: «Ηρέμησε, τελείωσε το θέμα».

Επειδή το θέμα με τον Περάκη επανήλθε και η μάρτυρας ρωτήθηκε από την Εδρα αν η Αθανασάκη απειθώνθηκε σε κάποιον δικηγόρο, η Αθανασάκη παρενέβη και πάλι για να διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι της ζητούντων συνεργασία ειδικά σε βάρος του Αγαπούντη δεν θα αναφέρει σε κανέναν από τους φίλους της που καταθέτουν ως μάρτυρες. Τους είπε το περιστατικό χωρίς ποτέ να πει ότι αφορούσε τον Αγαπούντη. Μίλησε γενικά για κάποιον φίλο της. Οι μάρτυρες καταλάβανεν εκ των υστέρων ότι αφορούσε τον Αγαπούντη και γι' αυτό πλέον το α

Τέλος δεν έχει το σκάνδαλο των Οικοπάρκων. Στις αρχές της βδομάδας πληροφορήθηκαμε ότι ο ΟΠΕΚΕΠΕ, ως Αρχή Πληρωμής που είναι, πλήρωσε τους 37 «φουκαράδες» παραγούσις της Λάρισας. Σε συνάντηση που είχαμε με τον πρόεδρο του ΟΠΕΚΕΠΕ την περασμένη Τρίτη του ζητήσαμε να μας στηρίξει την απόφασή του να πληρώσει τους 37 της Λάρισας και να μας δώσει στοιχεία για το ύψος της δαπάνης αυτής. Οσον αφορά τη στήριξη της απόφασης διαπιστώσαμε πλήρη αδυναμία του προέδρου να απαντήσει στα καταιγιστικά ερωτήματά μας. Περιμένουμε ακόμα να μας δώσει τα στοιχεία για το ύψος της δαπάνης, παρά το γεγονός ότι είχε δεσμευτεί

■ Σκάνδαλο Οικοπάρκων

804.000 ευρώ σε «φουκαράδες»

γ' αυτό.

Χτυπήσαμε πολλές πόρτες προκειμένου να βρούμε στοιχεία για το ύψος της δαπάνης γιατί εκτιμήσαμε ότι ο πρόεδρος θα τρενάρει την απάντησή του στη γραπτή μας ερώτηση. Μάθαμε, λοιπόν, ότι το ύψος της δαπάνης ανέρχεται σε 804.000 ευρώ, που τα εισέπραξαν ήδη οι 37 «φουκαράδες» παραγωγοί. Η δαπάνη κατανέμεται ως εξής: 6.377 στρέμματα με τη μορφή χορτολιβαδών, δασολιβαδών και θαμνολιβαδών πληρώθηκαν για

τρία χρόνια προς 21,79 ευρώ το στρέμμα. 2.844 στρέμματα πρώην καλλιεργόμενες εκτάσεις πληρώθηκαν με 69,55 ευρώ το στρέμμα για δύο χρόνια. Και στις δύο περιπτώσεις με τις πληρωμές αυτές συμπληρώθηκε η πρώτη πενταετία. Οι εκτάσεις αυτές θα πληρωθούν για άλλα 15 χρόνια.

Να σημειώσουμε εδώ ότι τα χρήματα αυτά δόθηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό για να αποφευχθεί ο προληπτικός ελεγχος από τις αρμόδιες διευ-

θύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας (ΓΔΓ) της Ε.Ε. Ο Α. Κοντός και οι σύμβουλοί του γνωρίζουν πολύ καλά ότι όταν θα γίνει ο κατασταλτικός ελεγχος από τις αρμόδιες διευθύνσεις της ΓΔΓ γνωρίζουν ότι δεν θα γίνουν δεκτές αυτές οι δαπάνες και θα γίνουν πράξεις καταλογισμού. Αυτά, όμως, όπως και η τήρηση με ευλάβεια της αστικής νομιμότητας, που διεκήρυξαν προεκλογικά, τους αφήνουν παγερά αδιάφορους.

Επειδή το παραμύθι των απολογητών των 37 «παραγωγών» της Λάρισας είναι ότι πίσω από αυτούς δεν κρύβονται εταιρίες, θα παραθέσουμε ένα απόσπασμα από την έκθεση του ΣΕΕΔΔ (Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης):

«Σύμφωνα με τα συμφωνητικά και τις τροποποιήσεις τους συνήφθη σύμβαση συνεκμετάλλευσης μεταξύ αυτών και του διαχειριστή-εκπροσώπου της εταιρίας ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ στην οποία αναφέρονται αναλυτικά οικονομικές, λοιπές υποχρεώσεις και αφοιβίσεις δεσμεύσεις, όπως καταβολή στην εταιρία δύο χιλιάδων τετρακοσίων (2400) δραχμών για κάθε επιδοτούμενο στρέμμα με την έγκριση της μελέτης και της καταβολής της πρώτης επιδότησης και στα επόμενα χρόνια αμοιβή 10% στην εκάστοτε καταβαλλόμενη βασική στρεμματική ενίσχυση για την παροχή υπηρεσιών σχετικών με το πρόγραμμα κλπ.»

Γίνεται φανερό ότι η εταιρία

ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ πήρε λεφτά από τους «φουκαράδες» παραγωγούς και ότι θα πάρει για άλλα δεκαπέντε χρόνια στο βαθμό που δεν θα ακυρωθεί αυτή η παράνομη απόφαση. Για να βρούμε πόσο είναι το 10% πρέπει να υπολογίσουμε πάσα από τα 804.000 αποτελούν την βασική ενίσχυση.

Στις 16 Απριλη, αναφερόμενοι στις κινήσεις του Α. Κοντού για το σκάνδαλο αυτό γράφαμε: «Τελικά ο αρμόδιος υφυπουργός Γεωργίας Α. Κοντός έστειλε την 1η Απριλη του 2005 στην ΔΑΑ Λάρισας τα δύο κατάπτυστα πρακτικά της ΚΕΕ (Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου). Το συνοδευτικό έγγραφο το υπογράφει ο ίδιος ο Α. Κοντός, αλλά χρησιμοποιεί το πρωτόκολλο της ΔΧΠΠ (Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος). Δεν τολμάει όμως να δώσει ευθέως εντολή στον προϊστάμενο της ΔΑΑΛ να εγκρίνει την ένταξη των 37 «φουκαράδων» και «αδικημένων» ογροτών, αλλά τον παρακαλεί να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του». Τότε ο Α. Κοντός είχε ενεργήσει έτσι, γιατί ήθελε πάση θυσία να πληρωθούν οι 37 «φουκαράδες», παρά το γεγονός ότι γνώριζε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, δεδομένου ότι ο γενικός διευθυντής και ο διευθυντής της ΔΧΠΠ είχαν αρνηθεί να υιοθετήσουν τα δύο κατάπτυστα πορίσματα της ΚΕΕ, ενώ πίστευε ότι ο προϊστάμενος της ΔΑΑΛ θα πειθαρχήσει στην εντολή που του είχε στεί-

λει την 1η Απριλη.

Ο προϊστάμενος, όμως, παρά το γεγονός ότι συμφωνούσε ότι έπρεπε να πληρωθούν οι 37 της Λάρισας, έκρινε, ιδιαίτερα μετά από επικονιωνία που είχαμε μαζί του, στην οποία του επισημαίναμε τις παράνομες ενέργειες της δικές του και όλων των εμπλεκόμενων, ότι δεν είναι αρκετό το έγγραφο του Α. Κοντού που του είχε σταλεί την 1η Απριλη και τον καλούσε να βγάλει αυτός το φίδι από την τρύπα. Ετσι αναγκάστηκε ο Α. Κοντός να στείλει νέο έγγραφο, με αριθμό πρωτοκόλλου 692, την 20η Απριλη και να διατάξει τον προϊστάμενο να εντάξει στο πρόγραμμα τους 37 «φουκαράδες». Ο προϊστάμενος από την πλευρά του έσπευσε πάραντα να εκτελέσει την παράνομη υπουργική εντολή, πιστεύοντας ότι αυτός δεν φέρει ευθύνη.

Ζητήσαμε από τον διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Α. Κοντού να μας δώσει αντίγραφο της απόφασης αυτής. Ο κύριος αυτός αρνήθηκε να μας τη δώσει με το πρόσχημα ότι δεν την έχει! Ματαιοπονεί. Θα αναγκαστεί να μας την δώσει, γιατί θα κάνουμε όμεσα αίτηση και πρόκειται για δημόσιο έγγραφο. Βγάλτε μόνο σας τα συμπεράσματα από την επιμονή του Α. Κοντού να δρά παράνομα και να διαχειρίζεται το σκάνδαλο των οικοπάρκων που σημαδεύτηκε από τον τραγικό θάνατο του Δ. Παπαϊωάννου, που στο σημείωμα που βρέθηκε δίπλα του έκλεινε με τη φράση «με φάγανε τα οικοπάρκο».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

βικό σημείο της αξιολόγησης είναι η ειλικρινή αναζήτηση των πραγματικών αιτιών των υφιστάμενων αδυναμιών», δύοντας το ίδιο και η κυβέρνηση ευθύνονται για την έξευτελοτική χρηματοδότηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ (που φέτος μειώθηκε ακόμα παραπάνω), για τις ελλείψεις σε προσωπικό, που οδήγησαν πολλά σε απόγνωση και σε διακοπή λειτουργίας, για την ίδρυση Τημάτων έξακτων μενών ανά την περιφέρεια με αικαθρίστο και αμφιλέγμενο γνωστικό αντικείμενο και επιστημονικό περιεχόμενο, για την απαραίτηση των πτυχιών, μέσω των νομοθημάτων που προωθούν κατά καιρούς, για την κατάσταση του επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού, για το κλίμα που προσπαθούν να προστέψουν στην ελληνική εργασία ζόμενη κοινωνία ώστε αυτή να αποδεχτεί «το κράτος να μην παράγει Παιδεία αλλά να την αγοράζει για λογαριασμό όσων ενδιαφέρονται», να αποδεχτεί τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, την αναγνώριση των πτυχιών των φοιτητών των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών,

κ.λπ. Η αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ είναι απλά το πρόσχημα για να δικαιολογηθούν και νομιμοποιηθούν όλες οι προηγούμενες βαριές παραλείψεις του κράτους, αλλά και για να ανοιχτούν διάπλοτες οι πόρτες στην άλωση της έκθεσης στη ΜΔΠ. Η εξωτερική αξιολόγηση υλοποιείται από την Επιτροπή Εξωτερικής Αξιολόγησης, που θα αποτελείται από εμπειρογνώμονες ανά κλάδο επιστήμης και εκπρόσωπο των αντίστοιχων επαγγελματικών ενώσεων. Η ΕΕΑ κρίνει την έκθεση αυτοαξιολόγησης με βάση τα παραπάνω και της διαβίβασης της έκθεσης στη ΜΔΠ. Η εξωτερική αξιολόγηση υλοποιείται από την Επιτροπή Εξωτερικής Αξιολόγησης, που θα αποτελείται από εμπειρογνώμονες ανά κλάδο επιστήμης και εκπρόσωπο των αντίστοιχων επαγγελματικών ενώσεων. Η ΕΕΑ κρίνει την έκθεση αυτοαξιολόγησης με κάθε πρόσφορο μέσο και συντάσσει την έκθεση της τελικής αξιολόγησης. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται κάθε τέσσερα χρόνια και τα αποτέλεσματα δημοσιοποιούνται.

Μπαίνοντας, τώρα, στις λεπτομέρειες της αξιολόγησης, που περιγράφει το σχέδιο νόμου, επισημαίνουμε ότι αυτό δεν έχει σημαντικές διαφορές από εκείνο που είχε καταρτίσει και το ΠΑΣΟΚ.

Καθορίζονται και πάλι δύο μορφές αξιολόγησης, εσωτερική και ξωτερική. Η εσωτερική διενεργείται με ευθύνη των ιδρυμάτων μέσω της Μονάδας Διασφαλίσης Ποιότητας (ΜΔΠ), που θα υπάρχει σε κάθε ίδρυμα, των ομάδων εσωτερικής αξιολόγησης, που απαρτίζονται από διδάσκοντες και εκπρόσωπους των φοιτητών, της συμπλήρωσης ερωτημά-

τολογίων, διεξαγωγής συνεντεύξεων και συζητήσεων, τη σύνταξη έκθεσης με βάση τα παραπάνω και της διαβίβασης της έκθεσης στη ΜΔΠ. Η εξωτερική αξιολόγηση υλοποιείται από την Επιτροπή Εξωτερικής Αξιολόγησης, που θα αποτελείται από εμπειρογνώμονες ανά κλάδο επιστήμης και εκπρόσωπο των αντίστοιχων επαγγελματικών ενώσεων. Η ΕΕΑ κρίνει την έκθεση αυτοαξιολόγησης με κάθε πρόσφορο μέσο και συντάσσει την έκθεση της τελικής αξιολόγησης. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται κάθε τέσσερα χρόνια και τα αποτέλεσματα δημοσιοποιούν

Ρίξτε τη μπάλα στο καμπαναριό

Γεμάτη από θέματα η επικαιρότητα τη βδομάδα που πέρασε και ο χώρος της στήλης μας επιτρέπει να αναφερθούμε σε τρία από αυτά. Την κατάκτηση του τίτλου από τον Ολυμπιακό, τον υποβιβασμό του Αρη και την επανεμφάνιση στα διοικητικά της ΑΕΚ του Δημήτρη Μελισσανίδη.

Οσο και αν δεν μου αρέσει, ο Ολυμπιακός απέδειξε ότι έχει αποκτήσει τα «γονιδια» του πρωταθλητή. Αντεξε «ψυχολογικό» τις διακυμάνσεις και τις «αλλογές» στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, πήρε τους βαθμούς που έπρεπε στην τελική ευθεία του πρωταθλήματος και εκμεταλλεύτηκε με τον καλύτερο τρόπο τις γκέλες που έκαναν Παναθηναϊκός και ΑΕΚ. Προσωπικά θεωρώ την κατάκτηση του τίτλου από το γαύρο τελειωμένη υπόθεση. Δεν υπαινίσσομαι σε καμιά περίπτωση ότι ο Ηρακλής θα δώσει τον αγώνα, αν αντίθετο μάλιστα πιστεύω, ότι οι παίχτες του θα παίξουν στα ίσια και θα προσπαθήσουν για το καλύτερο. Ομως ο Ολυμπιακός απέδειξε ότι διαθέτει την απαραίτητη νοοτροπία, βρίσκεται σε καλή αγωνιστική κατάσταση για να κερδίσει στα ίσια ένα δύσκολο παιχνίδι. Θεωρώ ότι όσο και αν προσπαθήσουν οι παίχτες του Ηρακλή δεν θα μπορέσουν να σταματήσουν τους αντιπάλους τους, αφενός γιατί το έμψυχο υλικό του Ολυμπιακού είναι πολύ καλύτερο από αυτό του Ηρακλή και γιατί το κίνητρο τους είναι σταφώς μικρότερο. Η ψυχολογία του «παίζω χωρίς άγχος» για την φανέλα της ομάδας και την ποδοσφαιρική μου αξιοπρέπεια υπολείπεται, κατά την ταπεινή μου γνώμη, από αυτή του «είμαι καλύτερη ομάδα και παίζω για να κατακτήσω τον τίτλο». Είμαι σίγουρος ότι αν ο συγκεκριμένος αγώνας γινόταν στη μέση του πρωταθλήματος, οι περισσότεροι θα στοιχημάτιζαν υπέρ του Ολυμπιακού. Γιατί συνεπώς να ολάξει τώρα κάτι;

Στην απέναντι όχθη, Παναθηναϊκός και ΑΕΚ προσπαθούν να καταλάβουν τί έφταξε και έχασαν τον τίτλο. Οι κιτρινόμαυροι επικαλούνται το ελαφρύντικό της απειρίας, όμως για μένα αυτό είναι πολύ αδύνατο επιχείρημα. Η «απειρία» της ΑΕΚ εμφανίστηκε σε ένα και μόνο παιχνίδι στο δεύτερο γύρο και μάλιστα μέσα στην έδρα της όπου κατάφερε να χάσει εκτός από τον αγώνα και τον τίτλο του πρωταθλήματος. Είναι βέβαιο ότι αν η ΑΕΚ είχε κερδίσει τον Ιωνικό και βρισκόταν στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, μετά την γκέλα του βάζελου στην Τούμπα, το πέναλτι που της αρνήθηκε στο 92ο λεπτό ο Βασιάρας θα το σφύριζαν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού.

Οι πράσινοι «έχουσαν την καρδιά» με το γάλακτο και δώρισαν τον τίτλο στον Ολυμπιακό που τους τον έχει δωρίσει με την σειρά του στις αρχές του δεύτερου γύρου. Δεν χρειάζεται να κάνουμε ιδιαίτερες αναλύσεις για την αποτυχία του βάζελου. Οταν μια ομάδα δεν μπορεί να κερδίσει στα ντέρμπι (έχασε βαθμούς σε Καραϊσκάκη, Τούμπα, ΟΑΚΑ, Χαριλάου και Λεωφόρο), δεν δικαιούται τον τίτλο του πρωταθλητή. Και ο λόγος που δεν κερδίζει στα ντέρμπι; Η έλειψη του παίχτη – ηγέτη που θα βγει

μπροστά και θα πάρει στα δύσκολα την ομάδα στην πλά-

τη του. Καλές οι θεωρίες για τις «ομάδες – συνόλου» και τα σχετικά, όταν όμως το κάρο κολλήσει στη λάσπη κάποιος πρέπει να το ξεκολλήσει. Αντί γ' αυτό, οι πρωτοκλασίστοι παίχτες του κρύφτηκαν και έστειλαν στη συνέντευξη Τύπου τον Ολίζαντέμπε, ενώ ο ένας φρότων στον άλλο την αποτυχία, γεγονός που αποδεικνύει ξεκάθαρα ότι στην ομάδα δεν υπήρχε το κατάλληλο κλίμα.

Από την κορυφή του βαθμολογικού πίνακα μεταφερόμαστε στην ουρά. Βέβαιος θα πρέπει να θεωρείται ο υποβιβασμός του Αρη. Επούχε να βρίσκομαι με την δουλειά στη Θεοσαλονίκη την περασμένη βδομάδα και έχω μια επιτόπια γνώση της υπόθεσης. Κατ' αρχάς, η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων του Αρη διαφοροποιείται από την επίσημη γραμμή της διοίκησης και απαιτεί να πέσει η ομάδα και να ξεκαθαρίσει η διοικητική κατάσταση. Οι κουβέντες που άκουσα στα καφενεία ήταν πολύ χοντρές, όμως δεν μπορούμε να τις μεταφέρουμε στη σήλη, αφενός γιατί εμπίπτουν στο νόμο περί ασέμνων και αφετέρους γιατί δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τις λεπτομέρειες γύρω από το βίο των προσώπων που αναφέρονται σ' αυτές. Ο κοινός παρανομαστής των συζητήσεων αυτών είναι ότι οι φίλοι του Αρη δεν δέχονται να διοικεί την ομάδα ο SUPER 3 και απαιτούν να δρομολογηθούν μετά τον υποβιβασμό της υγιείς διοικητικές λύσεις. Ενα ακόμη στοιχείο που βγαίνει από το ρεπορτάριο, αλλά που δεν μπορέσουμε να το ψάχνουμε σε όλες τις πτυχές του, είναι ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένας «ευρφύλιος» πόλεμος ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας, τον οποίο κάποιοι συνδέουν με τα γεγονότα στον αγώνα με τον Ηρακλή.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι το 100% των ανθρώπων που συζητάσμε μας διαβεβαίωσε ότι ο Ηρακλής είχε δώσει τον αγώνα και θα έχουν, όπως ακριβώς και ο ΠΑΟΚ από την Καλαμαριά. Μάλιστα, απάντες έψαχναν να βρουν το λόγο που η διοίκηση του Αρη και μια μερίδα των οργανωμένων σπάδων του δημιούργησαν το «πολεμικό» κλίμα πριν την έναρξη του αγώνα και μπήκαν στο γήπεδο για να τον διακοψούν τη στιγμή που μείωσε το σκορ η ομάδα τους. Η μοναδική λογική εξήγηση που έδιναν είναι ότι υπάρχουν αρκετές προσωπικότητες, που του επιτρέπουν να χαρακτηρίζει το ψηφοδελτίο ενόπλων στο οποίο χωράνε όλοι όσοι έχουν σαν στόχο να δουν ξανά την ΑΕΚ να μεγαλουργεί. Αφρος εκτός πάνω παράγοντα της ομάδας Νίκο Στράτη, με τον οποίο έχει μεγάλη κόντρα η Original, και κάλεσε τον Γρανίτα (αρκετούς από τους συνεργάτες του οποίου έχει συμπεριλάβει στο ψηφοδελτίο του) και τους εκπρόσωπους της «Ενωσης 1924» να συστρατευτούν μαζί του. Με την κίνησή του αυτή αυτοανακριψη σε εγγυητή της ενότητας της ΑΕΚτζήδηκης οικογένειας, με στόχο να κολλήσει τη ρετσινιά του διασπαστή σε όποιον σχηματίσει ξεχωριστό ψηφοδελ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

και την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του για την προεδρία της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Παρά το γεγονός ότι ήταν ιδιαίτερα ενωτικός και δήλωσε ότι στηρίζει τον Ντέμη (η απουσία έστω κάποιου εκπροσώπου της ΠΑΕ σχολιάστηκε απ' όλους αρνητικά) και δικαιολόγησε την απουσία του με ένα μήνυμα ενότητας, δύλιοι συμφωνούν ότι η τεκμηριωμένη πρότασή του για τη γηπέδου, δημιουργεί δυσκολίες στον Νικολαϊδη. Αφέντος γιατί του τσαλακώνει την εικόνα του καλού τεχνοκράτη που προσποθείται να βρει τις καλύτερες λύσεις για την ομάδα του και αφενός γιατί έχει και τεράστιες οικονομικές προεκτάσεις. Ας μην ξεχάμε ότι μια βδομάδα πριν την παρουσίαση του γηπέδου από τον Μελισσανίδη, η ΠΑΕ είχε ανακοίνωσε ότι δεν υπήρχε ούτε μια πρόταση στην πρόσκληση ενδιαφέροντος για την ανέγερση του γηπέδου και επιχειρηματολογούσε με αυτό το δεδομένο ότι δικαιούνται η άποψή της ότι η μοναδική βιώσιμη λύση είναι η ανέγερση του γηπέδου σε χώρο εκτός της Νέας Φιλαδέλφειας.

Ο Μελισσανίδης κατάφερε να παρουσιάσει (δεν είμαι μηχανικός για να ξέρω αν στέκουν αυτά που έδειξε στη συνέντευξη Τύπου) ένα υπερυψηγό γήπεδο, καλύτερο από το Καραϊσκάκη, με χωρητικότητα καντά στις προδιαγραφές που είχε θέσει η ΠΑΕ (Η ΠΑΕ ΑΕΚ θελεί γηπέδο 40.000 θέσεων και η πρόταση του Μελισσανίδη μιλάει για 36.500 θέσεις με δυνατότητα μελλοντικής επέκτασης 20.000 θέσεων) και με αρκετές εμπορικές χρήσεις, που θα έχουν σαν αποτέλεσμα επήσιο πλεόνασμα 6.750.000 ευρώ, σύμφωνα με τα οικονομικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν στη συνέντευξη Τύπου. Εγγυήθηκε μάλιστα ότι θα βάλει βοριά στο χέρι στην τοσέπη και ότι προτίθεται, αν δεν βρεθεί άλλη λύση, να χρηματοδοτήσει ο ίδιος την ανέγερση σε ποσοστό 27%, βάζοντας 20.000.000 ευρώ, από τα 75.000.000 που θα στοιχίσει συνολικά το έργο.

Την επαύριο της συνέντευξης η κατάσταση στην ΑΕΚ είναι τελείως διαφορετική. Ο «Τίγρης» είναι πλέον το φαρόγι για την προεδρία της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και γύρω του έχουν συνασπιστεί αρκετές προσωπικότητες, που του επιτρέπουν να χαρακτηρίζει το ψηφοδελτίο ενόπλων στο οποίο χωράνε όλοι όσοι έχουν σαν στόχο να δουν ξανά την ΑΕΚ να μεγαλουργεί. Αφρος εκτός πάνω παράγοντα της ομάδας Νίκο Στράτη, με τον οποίο έχει μεγάλη κόντρα η Original, και κάλεσε τον Γρανίτα (αρκετούς από τους συνεργάτες του οποίου έχει συμπεριλάβει στο ψηφοδελτίο του) και τους εκπρόσωπους της «Ενωσης 1924» να συστρατευτούν μαζί του. Με την κίνησή του αυτή αυτοανακριψη σε εγγυητή της ενότητας της ΑΕΚτζήδηκης οικογένειας, με στόχο να κολλήσει τη ρετσινιά του διασπαστή σε όποιον σχηματίσει ξεχωριστό ψηφοδελ-

Λαρς Φον Τριέρ, Τζιμ Τζάρμους, Μίκαελ Χάνεκε, Αφρί Νταρ-ντέν, Ντείβιντ Κρόνεγκμπεργκ, Γκας Βαν Σαντ, Κίμ, Κι Ντουκ είναι μερικοί από τους σκηνοθέτες που παρελαύνουν φέτος στις Κάννες. Δυο τουλάχιστον από τις ταινίες που παρουσιάζονται, το «Μαντερλέι», δεύτερο μέρος της τριλογίας του Τριέρ, και το «Μια ιστορία βίασ» του Κρόνεγκμπεργκ, καταγγέλλουν τη σύγχρονη αμερικανική πραγματικότητα. Είναι η πρώτη φορά που οι συντάκτες αυτής της στήλης θα ήθελαν να βρίσκονται στις Κάννες.

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ΕΓΙΝΑΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟ LIFESTYLE ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΚΥΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

Σύνσωμος ο αστείος αστικός, ημιαστικός, ημιαγροτικός και βουκολικός τύπος λανσάρει επιμελώς ενορχηστρωμένα τα νέα πρότυπα, συμβάλλοντας στην περαιτέρω αποδιογάνωση της κυνωνίας. Φλογεροί υπερασπιστές του δικαιώματος στη διαφορά, επιβάλλουν τις απόψεις και τις εικόνες τους στα μέσα μαζικής χειρογράφησης και αποχάινωσης. Υπερασπιστές της δικής τους και μόνον διαφοράς, που δύσκολα αναγνωρίζουν τέτοιο δικαιώμα στους άλλους και που σπάνια εμπνέονται από αισθήματα αλληλεγγύης για ό,τι δεν τους αφορά.

Με περισσή σπουδή, σπεύδουν όχι μόνο να υπερασπιστούν τη διαφορά ή τη διαφορά τους, αλλά και να περιφρονήσουν ο, τιδήποτε κινείται πέρα από το λαμπτρό εγώ τους. Πώς αλλιώς εξηγείται η απουσία τους από κάθε άλλο πεδίο κοινωνικών διεκδικήσεων; Πώς αλλιώς εξηγείται η αδιαφορία τους για τα τεκταινόμενα έξω από το μικρό κυνωνικό τους συμπλεγματικό πλέγμα;

Εκείνοι που δεν υπερασπίστηκαν κανένα δικαίωμα, τώρα προβάλλουν σαν τιμήτες των δικαιωμάτων και της ελεύθερης αυτοδιάθεσης. Αδιαφορώντας για όσα συμβαίνουν γύρω, κλείνοντας τα μάτια στην καταλήστευση της κοινωνίας, στην φίμωση και την ταφή της, στο ξήλωμα κεκτημένων και στον εμπαιγμό της από τους κρατούντες, βλέπουν μόνο τα δικά τους δικαιώματα και ογνιζούνται μόνο γ' αυτά. Και συνήθως όχι ευθέως, αλλά με τον πλάγιο και ύπουλο τρόπο που οι κυνωνικά άμφοτι και οι ιδεολογικά αθεμελίωτοι γνωρίζουν (εξ ου και η λέξη "πουστιά"). Δημιουργώντας τη δική τους επιπλοιστη κυνωνική συναίνεση, το δικό τους κατεστημένο. Ενα κατεστημένο που πλημμύρισε την κυνωνία με εικόνες σαν την παραπάνω και που επιβάλλει τη δική του άποψη, σε μια αισχρή αποθέωση του εγώ ενάντια στο εμείς, του "η ελεύθερία σας πεθαίνει, ζήτω η δική μας".

Πέρα όμως από την γκόμενα της κοπελίτσας και τον εραστή του παληκαριού, υπάρχουν πύρινα ερωτήματα που ζητούν απάντηση, φλέγοντας ζητήματα που αποδομούν τον κοινωνικό ιστό

και πεδία δράσης από τα οποία όλοι τούτοι οι υπερασπιστές των δικαιωμάτων απέχουν συνειδητά. Ο καιρός των διώξεων τους (που επικαλούνται σαν τους στριμώξεις) φαντάζει τόσο μακρινό! Τώρα πια είναι οριστικά απόντες από τα πεδία των διεκδικήσεων. Τώρα πια έχουν διεισδύσει στις εξουσιαστικές δομές, τώρα μπορούν να επιβάλλουν τις απόψεις τους μέσα από τη χρήση εξουσιοποιητικών μέσων και μεθόδων. Είναι πλέον εξουσία...

YA BASTA!

Η κατάσταση με τους εξωνημένους, τσαρλατάνους κονδυλοφόρους (για να χρησιμοποιήσουμε γνωστές παλιότερες εκφράσεις που δεν έχουν θαφτεί παρά τις λυσσαλέες προσπάθειες), έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Ενας κατακλυσμός από σκουπιδοέντυπα έχει βουλιάξει την Θεσσαλονίκη (και σύμπασα την επικράτεια) στην αποχαύνωση και στον κρετινισμό. Ανοίγοντος ένα οποιοδήποτε αστικό έντυπο, δεν υπάρχει περίπτωση να μην εξοργιστείς, αν φυσικά παραμένεις έστω και στοιχειωδώς ανθρώπινος και δεν έχεις ακόμα μετατραπεί σε «αικριβές φωτοαντίγραφο» νούμερο τάδε. Ενας οχετός έκρισης απότευτης αμάθειας και παραπληροφόρησης σε λούζει με τα πνευματικά λύματα των αρθρογράφων, τα οποία παράγονται, υπαγορεύονται και διοχετεύονται μέσα από την κεντρική δεξαμενή επεξεργασίας λυμάτων, την ορατή και αόρατη ξεπουλημένη εξουσία.

Εκποιημένα ανθρωπάρια γελούν και χαριεντίζονται με την κυνωνία, ακρωτηριάζο-

ντας έντεχνα το όποιο ήχος κριτηρίου και συντάσσοντάς την στις άμαχες, νωθρές στρατιές των θυμάτων μιας προκάτ πανάθλιας και χαλκευμένης «πληροφόρησης».

«Στην κρεμάστρα της δημοσιογραφίας ο εικοστός αιώνας έγραψε πριν δυο δεκαετίες ο σπουδαίος και ξεχασμένος ποιητής Νίκος Καρούζος, συμπληρώνοντας: «Πότε τραχύς κρουνός βλακείας το γέλιο και πότε ωσάν χέσιμο». Κι είναι αυτό αικριβώς που βιώνει με την ενεργό ή μη συναίνεσή της η κυνωνία, όσο κι αν παριστάνει την ανυποψίαστη, την αμέτοχη ή και κάπου κάπου την δυσαρεστημένη: Τον τραχύ κρουνόν βλακείας και το χέσιμο.

Τα φύλλα των αστικών φυλλάδων μεταφέρουν με εξοργιστική ευλάβεια την ακρίσια και την υποταγή. Το κάθε μεταλλογένενο, λοβιστομημένο για δόξα και για φράγκα ανθρωποειδές, ο κάθε προσκυνημένος Νενέκος του δημόσιου βίου, ο κάθε Κουίσλινγκ και Τσολάκογλου της κατευθυνόμενης περιγραφής της επικαιρότητας, επιχρίζει με τους προδοτικούς κανόνες της εξαγοράς την πρόσωψη του κυνωνικού μαυσωλείου. Τόσο που να μην διακρίνεται πια το αίμα, τόσο που να έχει σχεδόν πειστεί η κυνωνία ότι «αυτά τα κόκκινα σημάδια στους τοίχους μπορεί να 'ναι κι από κέτσαπ».

Αφορμές για τέτοιες σκέψεις, δίνονται καθημερινά μέσα από τις σελίδες της κακοήθειας, της χαμέρησης και της υποταγής. Δεκάδες άρθρα που μένουν αναπάντητα (ποιος να μπει στον κόπο; ποιος να εκτεθεί);, δεκάδες

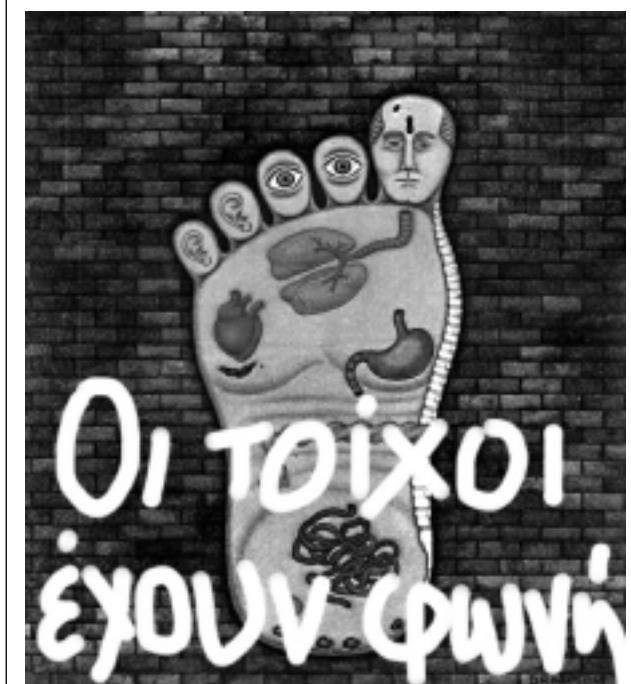
απόπειρες χειρογράψησης, δεκάδες πιστοποιητικά και δηλώσεις υποτομής από τα γραφικά κονδυλοφόρα σκυλάκια προς τα αφεντικά τους. Αμέτρητα μηνύματα προς κάθε κατεύθυνση. Κι από κει και πέρα ένας οχανής χαβαλές, η μετατροπή του κυνωνικού τοπίου σε σάλα αναμονής πλυτελούς κομμωτηρίου ή σε καφενέ της ραστώνης, της απάθειας και του ωχαδερφίστικου χαριεντομού. Δεν μπορούμε να μιλάμε για καμιά αφύπνιση συνειδήσεων και για καμία μετολαμπτάδευση παιδείας κι επαναστατικού πνεύματος, αν δεν ξήλωθούν απ' άκρου εις άκρο οι δήθεν αθώοι μηχανισμοί ενημέρωσης και ψυχαγωγίας, οι κυβερνήτες της καθημερινότητας που δηλητηριάζουν και αποπροσαντολίζουν ακόμα κι όταν είναι σε διάλειμμα ή εκτός λειτουργίας.

Σε μια έστω και κατ' επίφαση υγιή κοινωνία, όλα αυτά θα ήταν ένα κακόγουστο αστείο. Ομως, σε μια κυνωνία που νοεί πασιφανώς βαθύτατα, σε μια κυνωνία που ανανίζεται αυτάρεσκα ενώ την ίδια ώρα γκρινιάζει για την κατάντια της, σ' αυτό τον σχιζοειδή συρφετό που ανέχεται να κατευθύνεται από σκατοέντυπα (με την τν δεν ασχολούμαστε ούτε για πλάκα) με έμβλημα την γονυκλίσια και τον χαβαλέ, δεν πρέπει άλλο από το «καλά ακονισμένο τσεκούρι» της Κατερίνας Γώγου. Ενα τσεκούρι που αρχικά θα την αποκεφαλίσει, αφαιρώντας την κεφαλή-εξουσία. Και που αν διαπιστωθεί ότι ο καρκίνος έχει κάνει μετάσταση και σε άλλα μέλη, δεν θα διστάσει να τα ακρωτηριάσει, έτοι που κάποτε επιτέλους η γη να γίνει κόκκινη και η ζωή να φωνάξει «νίκησα», έστω και μια στιγμή πριν χαθεί οριστικά.

Θοδωρής Μπακάλης

■ Λαμογιές και λαμόγια

Εμείς την αμαρτία μας θα την πούμε. Αυτός ο χούπης, ο παρακοιμώνεος του Παυλόπουλου, τείνει να μας γίνει συμπαθής έτσι που του την πέρτουν τα πράσινα λαμόγια. Διότι τί έκανε ο άνθρωπος; Αυτό που κάνουν όλα τα λαμόγια. Τόσα χρόνια ήταν λαμόγιο εν υπνώσει, καθόσαν ήταν βέντος και στην εξουσία βρίσκονταν οι πράσινοι. Περίμενε, λοιπόν, υπομονετικά τη σειρά του τραγουδώντας το γνωστό άσμα «θα γυρίσει ο τροχός, να πηδήξει κι ο φωτωχός» (φωτωχός... λέμε τώρα). Μόλις, λοιπόν, σχηματίστηκε καθέριση η ΝΔ και έγινε πρωτοκαταστάτος υπουργός το αφεντικό του, ο Προκόπης, πήρε την απόσπαση του και από την EPT βρέθηκε στο γραφείο Γύπου του υπουργού, για να βομβαρδίζει καθημερινά συντάκτες και ΜΜΕ με πληθώρα δελτίων Τύπου, στα οποία αναφέρονται όλες οι καθημερινές δραστηριότητες του υπουργού (κανένα άλλο υπουργείο δεν βγάζει καθημερινά τόσα δελτία). Ε, βρέθηκε στον προθάλαμο της εξουσίας και δεν θα κοίταζε να βολευτεί και από καμιά άλλη μπάντα; Δηλαδή, τί θα παρίστανε αυτός, το μαλάκα;

◆ Ευρωεκλογές 2004. Διεκδικούμε το δικό μας όνειρο για την Ευρώπη (ΠΑΣΟΚ)

Και ψηφίζουμε δαγκωτό το πιο αντιδραστικό ευρωσύναγμα.

...έτσι για να μη ξεχνιόμαστε.

◆ Ευρωεκλογές 2004. Δίπλα στον πολίτη, δυνατά στην Ευρώπη (ΝΔ)

Το είχαμε σχολιάσει. Είχαμε πει ότι το σωστό ήταν: δυνατά ενάντια στον πολίτη και δίπλα στην Ευρώπη. Λέγε με ...γαργάρα για τον βασικό μέτοχο.

...έτσι για να μη ξεχνιόμαστε.

◆ Εργατική Πρωτομαγιά. Με ισχυρή Αριστερά, με δυνατά συνδικάτα και κινήματα θα ηττηθεί ο Νεοφιλευθερισμός (ΣΥΝ)

Δεχόμαστε εκ προϊμίου ότι η πολιτική πρόταση του ΣΥΝ στην εργατική πρωτομαγιά, που δεν είναι κάτι το ουτοπικό, όπως είναι ο στόχος του σοσιαλισμού, αλλά κάτι ρεαλιστικό, θα γίνει πράξη. Τί θα προκύψει από την ήττα του νεοφιλευθερισμού; Προφανώς η νίκη της σοσιαλδημ

■ Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης της Ειρήνης Αθανασάκη

Επειδή έτσι γουστάρουμε

Και μόνο η ποινή των 25 χρόνων την καθιστά ύποπτη φυγής. Μ' αυτό τον προκλητικό και τσαμπουκαλιδικό τρόπο ο εισαγγελέας της έδρας του Πενταμελούς Εφετείου Αναστολών Λέκκος πρότεινε να απορρίφεται η αίτηση αναστολής εκτελεστης της ποινής που είχε υποβάλει η Ειρήνη Αθανασάκη (συζητήθηκε την περασμένη Δευτέρα). Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι 4 από τους 5 δικαστές που αποφάσισαν να απορρίψουν την αίτηση (ο πέμπτος ψήφισε την αναβολή της συζήτησης, μέχρις ότου δείξει η Μπρίλι ή να καθαρογράψει την απόφαση του έκτακτου τρομοδικείου με την οποία καταδικάστηκε η Αθανασάκη).

Προσέξτε τώρα τα πραγματικά περιστατικά, όπως είναι γνωστά και όπως τα εξέθεσαν και στο Πενταμελές οι συνήγοροι της Αθανασάκη Δ. Τσοβόλας και Α. Κωνσταντά-

κης. Παρά τη φιλολογία περί επικείμενων συλλήψεων, που τη φωτογράφιζε, η Αθανασάκη ουδέποτε κρύψτηκε. Συνελήφθη στον τόπο κατοικίας της. Λίγο πριν τελειώσει η δίκη, αποφυλακίστηκε λόγω παρέλευσης του 18μηνου. Συνέχισε να προσέρχεται καθημερινά στη δίκη και το ίδιο έκανε και μετά τη διακοπή λόγω ολυμπιακών αγώνων. Από τη στιγμή που κρίθηκε ένοχη μέχρι την επιμέτρηση των ποινών μεσολάβησαν 4 μέρες. Μολονότι ήξερε ότι θα καταδικαστεί σε εκαποντάδες χρόνια φυλακή και κατά συγχώνευση 25 (το μάξιμου), εμφανίστηκε κανονικά στο δικαστήριο την πέμπτη μέρα, για να ακούσει την ποινή και να πάρει το δρόμο προς τη φυλακή.

Βλέπετε εσείς σ' αυτή τη συμπεριφορά καμιά ύποπτη φυγής; Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο αυτό «ειδούν», επειδή αυτό απαιτούν οι Αμερι-

κάνοι και τα τσιράκια της «αντιτρομοκρατίας». Βγάλαμε τον Τσιγαρίδα και τον Π. Σερίφη, μη μας μείνουν στα χέρια, δεν θα βγάλουμε και την υγιέστατη Αθανασάκη.

Την Αθανασάκη που έχει καταδικαστεί με την οριακή πλειοφηφία 2-1, καθώς ένα μέλος του δικαστήριου έκρινε ότι δεν προέκυψαν οι σε βάρος της κατηγορίες, και που ελπίζει βάσιμα ότι στο δεύτερο βαθμό θα αθωωθεί. Την Αθανασάκη που έχει καταδικαστεί με το ίδιο νοζιστικό σφισμα όπως και οι Τσιγαρίδας, Αγαπίου και Κανάς.

Αυτά τα επιχειρήματα ανέπτυξαν στο Πενταμελές Εφετείο οι συνήγοροί της. Καταστρέφεται οικονομικά, έχουν φτάσει σε οριακό σημείο οι ηλικιωμένοι γονείς της. Πλην, όμως, μιλούσαν σε «κουφούσ». Μήπως θα απολογηθεί κανείς τους, αν η Αθανασάκη αθωωθεί στο εφετείο και στο μεταξύ έχει μείνει μια

τετραετία στη φυλακή;

Η ίδια η Αθανασάκη, αξιοπρεπής όπως πάντοτε, περιορίστηκε σε λίγα λόγια και σταφάτα, τονίζοντας μεταξύ των όλων: «Αν κάποιος νιώθει ένοχος, τότε πιθανόν να αντέχει τη φυλακή. Οταν όμως νιώθεις και είσαι αιθώος, τότε η φυλακή είναι ανυπόφορη. Ήρθα εδώ γιατί έχω δικαιώματα και ισχυρούς λόγους για να ζητώ την ελευθερία μου. Για να μπορέσω να παρουσιαστώ στο Εφετείο, δώστε μου το δικαίωμα να δουλέψω, για να μπορώ τουλάχιστον να πληρώω το παράβολο των ανθρώπων που με υπερασπίζονται. Γιατί για αμοιβή δεν το συζητώ καν».

Ομως, η αξιοπρέπεια δεν αποτελεί προσόν σ' αυτές τις περιπτώσεις. Και η Αθανασάκη παραμένει στη φυλακή, όμηρος των πολιτικών σκοπιμοτήτων μιας αδίστακτης εξουσίας.

Ένας νέος 75 ετών

Η στήλη με την άδειά σας δραπετεύει αυτή τη βδομάδα από το στίβο της «καθαρής» πολιτικής, για να αναφερθεί σε ένα ιδιαίτερης σημασίας πολιτιστικό γεγονός. Ένα πολιτιστικό γεγονός που έλαβε χώρα στη μικρή αίθουσα της «Κ» το βράδυ του περασμένου Σαββάτου και το οποίο έχει τη δική του πολιτική σημασία (κι ας λένε ότι θέλουν οι εραστές της «καθαρής τέχνης»).

Ο γράφων ομολογώ ότι προσήλθε στην προβολή της κλασικής ταινίας του Τζίκα Βέρτοφ «Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή», που θα συνοδευότων «ζωντάνα» από το αυτοσχεδιαστικό σύνολο «Διαθέσιμο Απόσπασμα Ταινίας» («Free Piece Of Tape»), με επιφυλάξεις. Εφυγε όχι απλά εντυπωσιασμένος και «γεμάτος», αλλά και με ένα αίσθημα ντροπής για τις αρχικές επιφυλάξεις του, που ταιριάζουν μόνο σε συντριπτικούς.

Οι τρεις «μουσικοί» που έντυσαν πηχτικά το αριστούργημα του σοβιετικού πρωτοπόρου κινηματογραφιστή, αραδιάζοντας μπροστά τους μηχανήματα της σύγχρονης τεχνολογίας, αναλογικά και ψηφιακά, κατάφεραν να δώσουν την εντύπωση σε αρκετούς που είχαν δει την ταινία πως βλέπουν «μια άλλη ταινία» (ορισμένοι μάλιστα επέμεναν σ' αυτό και χρειάστηκε να τους πείσουμε ότι πρόκειται για την ίδια ταινία που είχαν ξαναδεί).

Τί ήταν αυτή η «άλλη ταινία»; Ήταν το ξαναζωντάνεμα του «έργου χωρίς υπότιτλους και χωρίς σενάριο», όπως προσδιόριζε την ταινία του ο Βέρτοφ, έτσι που να το παρακολουθεί κανείς όχι ως ένα ιστορικό ντοκουμέντο, αλλά ως μια σύγχρονη ταινία, τρομακτικά επίκαιρη, ως έναν ύμνο προς την κοινωνία του μέλλοντος. Πώς το κατάφεραν αυτό άνθρωποι που δεν είναι μουσικοί με την κλασική έννοια του όρου, αλλά οργανώνουν ήχους με τη βοήθεια των πιο σύγχρονων τεχνολογιών;

Νομίζουμε ότι δυο είναι τα στοιχεία που αποκωδικοποιούν το μυστικό της επιτυχίας τους. Πρώτο, απέφυγαν το ναρκισσισμό και την έπαρση της «αυτάρκειας» που χαρακτηρίζει συνήθως τα πρωτοποριακά ρεύματα στην τέχνη. Προσπάθησαν να κατανοήσουν όχι απλά το κινηματογραφικό αλλά το αισθητικό σύμπαν του Βέρτοφ και να επικοινωνήσουν μ' αυτό. Αυτό, βέβαια, αποτελεί αναγκαία αλλά όχι και ικανή συνθήκη. Μπορεί μια ομάδα να προσπαθήσει αλλά να μην τα καταφέρει. Η συγκεκριμένη τα κατάφερε και αυτή ήταν η σίσθηση όλων συζητήσαμε και ανταλλάξαμε απόψεις για την παράσταση.

Πέτυχαν γιατί -αυτό είναι το δεύτερο στοιχείο- κατάφεραν να ενώσουν τους ήχους τους με την ταινία με τρόπο διαλεκτικό. Οπτική και πηχτική μπάντα -η μία αποτυπωμένη στο σελιδόνιν πριν 75 χρόνια και η άλλη δημιουργόμενη αυτοσχεδιαστικά, με βάση το οργανωμένο από πριν υλικό και την έμπνευση των δημιουργών, αποτέλεσαν μια διαλεκτική ενότητα αντιθέτων που με την «πάλη» τους οδηγήθηκαν σε μια καινούργια σύνθεση.

Οπως έγραψαν σ' ένα σύντομο σημείωμα για το πρόγραμμα της προβολής-παράστασης, ξεκίνησαν να ψάχνουν τον κινηματογραφιστή του Βέρτοφ έχοντας στη διάθεσή τους σύγχρονα τεχνικά μέσα που ο σοβιετικός πρωτοπόρος δεν μπορούσε να φανταστεί στην εποχή του. «Η οργάνωση του ήχου σαν μέρος του περιβάλλοντός μας βασικό στοιχείο του προβληματισμού του Βέρτοφ, αποτέλεσε την παρτίτουρα για την δικιά μας δράση. Στόχος μας δεν είναι να συνοδεύσουμε μουσικά μια προβολή, αλλά να αναπαραγωγή του δικού μας καθημερινού πηχτικού περιβάλλοντος σε πραγματικό χρόνο με τη βοήθεια των προαναφερθέντων μέσων». Κατάφεραν να ανανεώσουν το έργο του Βέρτοφ, επειδή δούλεψαν «με τον τρόπο του Βέρτοφ», χρησιμοποιώντας τα δικά τους σύγχρονα μέσα. Οι ξενέρωτες πηχτικές συνοδείες αποτελούν πια παρελθόν. Η δύναμη απαιτεί δύναμη.

Π.Γ.

Η ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥΣ...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΝΗ
ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
από το ριζοσπαστισμό στον απομοκεντρισμό
ΣΕ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ -
Παρασκευή 10 -Σαββατο 11 Ιούνη
εναρξη 6 μ.μ Εισόδος ελεύθερη

ΕΩΙΑΛΗΣ ΤΟΥΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ-ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ-ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟ-ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερνάτια, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ Επιπροπή

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

